

د.ا.ا

دایک و تہ یمور لہ نگ

و: عومہر بالہ کی



کتبخانہ دیہی تالی
www.rabari.org

دایک و تهیمووری له نگ

وهرگیپر: عومه ر با له کی



ناوى كىتەپ: دايك و تەيموورى لەنگ
وەرگىز: عومەر بالەكى
چاپى يەكەم: ھەولير - ۲۰۰۹
دەزگاي چاپ: دەزگاي وەرگىزان

۷	دايك و تەيموورى لەنگ
۱۸	لايلايى دايك
۴۱	دايك و كور
۵۲	نوسەر ئاللاھەلگىرى گەلە
۶۷	ئەوين و قورپە سواغ

ماکسیم گورکی له چه‌ند دیریکدا

«ئەلکسی ماکسیموویچ پشکوف» ناوی راستەقینەى ماکسیم گورکییە . له ساڵی ۱۸۶۷ی زایینی له شاری «نیژنی نووگور» له دایک بووه، که له دواییدا بۆ ریزلینان له ماکسیم گورکی ئەو شارە گۆرا به «گورکی». ماکسیم گورکی هەر له منداڵییەوه له‌گەڵ دەستکورتی و نەداری ئاشنا بووه و له‌گەڵی گەوره بووه، هەر ئەو نەدارییە بۆتە هۆی ئەوه که له خویندن وەدوا بکه‌وێ. هەر له تەمەنی هەرزەکارییەوه وەک شاگرد پینه‌چی، رهنگریزی، کرێکاری پاپۆر، ... کاری کردووه و له‌و رینگایەوه ژیانی خۆی دابین کردووه .

تافی لاویشی وەک سەردەمی می‌رمندالی به‌ کوێرەوهری و کرێکاری تێپەر کردووه، وەک کۆل هەلگری پاپۆر، نانه‌وایی، باغه‌وانی و ئەندامیەتی له‌ دەستەى ئاوازی به‌ کۆمه‌لدا کاری کردووه .

ئەو له‌ نیۆ خەلکدا دەژیا و کاری دەکرد، بۆیه به‌ر هه‌مه‌کانیشی زیاتر باس



لە راستییەکانی ژيان دەکەن. ھەر لەو سەردەمەدا خۆشەویستی بۆ کتیب لە ناخیدا چەکەرەى کردبوو و ئەوەى بۆ لای ناسینیکی داھینەرانی بەرەو پێش دەبرد.

کەوتە خۆیندەوہى ئەدەبیاتی سیاسى. سالى ١٨٩٢ بوو بە نووسەرێکی بەناوبانگ.

پێش لە ئالوگۆرەکانی سالی ١٩٠٥ «سرود شاهین» و «سرود مرغ توفان» ی نووسی.

دوای سەرکەوتنی راپەرینی ١٩٠٥ سەفەری دەرەوہى ولاتی کرد. پۆمانی «دایک» بەرھەمی ئەو سەردەمەیه. ماکسیم گورکی لە سالی ١٩٣٢ بوو بە سەرپەرشتیاری یەکیەتی نووسەرانی سۆقیەت و زەقکردنەوہى راستییەکانی نیو کۆمەلای وەک شایۆ نووسین بە نووسەرانی سۆقیەت پێشنیار کرد. دەتواندێرێ پۆمانی دایک وینەیک بۆ ئەو شایۆ ناوی بەری.

گورکی لە سالی ١٩٣٦ مائناوایی لە دنیاى پوون کرد و سەری نایەوہ، بەلام لە دوای خۆی بە دەیان کتیب و چیرۆک و بابەتی جۆرواجۆری بەجیھێشت، کە زۆربەیان بە زمانەکانی دیکە وەرگێردراون.

لەو وەرگێرپانەدا سێ کورتە چیرۆکی ئەو نووسەرە سەبارەت بە خۆپاگری و نیشتمانپەرەیی دایک هاتووہ. ھەر بۆیە بە پێویستم زانی ئەو چەند دێرە لە سەر گورکی بنووسم.



دایک و تەیمووری لەنگ

«ماکسیم گورکی»

«پێز لە و ژنە بگرن کە دایکە، یانی سەرچاوەی ژیاڵە»
لەو چیرۆکەدا باس لە تەیمووری لەنگ دەکەین، ئەو پلینگە شەلەیی کە بە
«تامرلان» ناسراوە و وەک سەردارێکی بەختەوەر ناوی دەرکردووە. ئەو
سەردارە بێھاوتایەیی مەیدانی شەڕ کە نیازی وابوو تەواوی دنیا داگیر و
خاپوور بکا.

ئەو پەنجا ساڵ بەسەر زەویدا پۆیشت، بەو جۆرەیی کە هیلانەیی میرووەکان
بە ژێر پێی فیلاندا پان و فلچ دەبنەو، هەر بەو چەشنە شار و نەتەوکان
لە ژێر پێی ئاسنینی ئەودا لە نێو دەچوون. بە هەر شوێنێکدا تێدەپەری
جۆگەلەیی خوین هەڵدەبەسترا و ئێسکی نەتەو تێکشکاوەکان دەکرا بە
بالەخانە و بورجی بەرز و لەسەر یەک کەلەکە دەبوون. ئەو خۆی لە مەرگ
بەهێزتر دەزانی، هەر بۆیە لە کوشتنی خەلک و ئەستاندنی گیانیان هیلک
نەدەبوو. ئەو تۆلەیی لە مردنیش دەستاندەو، چونکە مەرگ جەهانگیری
کۆری لێ ئەستاندبوو. ئەو مڕۆڤە وەحشییە نیازی وابوو هەموو نێچیرەکانی

مەرگ بۆ خۆى راو بكا، بۆ ئەوەى مەرگ لە پەژارە و برسیتیدا بمرى. لەو پۆژەووە كە جەهانگىرى كوپى مرد و خەلكى سەمەر قەند جلوبەرگى شىن و رەشىان پۆشى و خۆلەمىشىان وەسەر خۆيان كرد، سى سال تىپەر ببوو، بەلام تەيموور لەو ماوئەدا بۆ جارگىش بزە نەهاتە سەر لىوى. لەو ماوئەدا لىوئەكانى پىكەووە گرى درابوون و لە بەرامبەر هىچ كۆسپىك سەرى نەوى نەدەكرد. سى سالى تەواو رەحم و بەزەبى بە دلیدا نەدەهات. با لە باسى ئەسلى چىرۆكە كەمان دوور نەكەوئەو و باسى ئەو ژنە بكەين، كە چۆكى بە تەيموورى لەنگ دادا.

«ژن تەنيا كەسكە كە هىز و توانا دەبەخشى و تەنانەت مردنیش لە بەرامبەرىدا سەرى كرنۆش دادەنەوئى.» لەو چىرۆكەدا راستىيەك دەخىتە بەرچا، كە دايكىك توانى «تەيموور» ئەو سەردارە خوئىن رىژ و كاوكارە بە چۆك دابىئى و سەرى پى نەوى بكا.

چىرۆك و بەسەرھاتە كە ئاوا بوو:

ئەمىر تەيموور لە پىدەشتى دلپىئى «كانى گول» خەرىكى عەيش و نۆش بوو. ئەو پىدەشتە وەك باخى بەهەشت و ابو، هەموو جۆرە گولكى سوور و ياسەمىنى بۆنخۆش وەك هەورى ئاسمان زەويان داپۆشىبوو. تەيموور لە پىدەشت بارگە و بنەى خستبوو. شاعىرەكانى سەمەر قەند بەو شوئەيان دەگوت «عەشقى گولان». لەوئى را منارەى رەش و گومبەزى زىپىنى مزگەوتەكانى شار دياربوو. پازدە هەزار خىوت بە ئالقهو بە شىوئەيەكى نىوہ بازەبى بەرىن وەك گولى نەستەرن لەو دەشتەدا هەلدرابوون، سەدان ئالای ئاورىشم چنراوى رەنگاوپەنگ بە وئەى گولى سروسىتى لەسەر وان دەشەكانەوہ. چادرى ئەمىر تەيموور گوركانىش لە نىوہراستى ئەواندا وەك تاوسىك و ابو. بارگايەكى چوارگۆشە كە درىزايى هەر لايەكى سەد پى و بەرزايەكەشى سى نىزە بوو. بارگا لەسەر دوازدە پاىەى زىپىن راوہستابوو، كە هەر كام بە ئەستورايى لەشى مروفىك بوون. سەر سەراپايەكان قوبەى شىنى پىوہ بوون و تەواوى خىوتەكان لە پارچەى ئاورىشمى رىپى رەش و



سەوز و زەرد و شىنى ئاسمانى دروست كرابوون، بۇ ئەۋەى با بەرەو ئاسمان ھەلىيان نەگرى. ھەر خىۋەتېك بە پىنچ سەد رەستەى ئاورىشىمى سوور لە زەۋى قايم كرابوون. چوار ھەلۋى گەۋرە لە چوار سوۋچى خىۋەتەكە قايم كرابوون. ھەلۋىكە كە لەو چۋارە گەۋرەتر و ترسىنەتر بوو، واتا تەيموورى گوركان بۇ خۆى ۋەك شای شاھان لەسەر سەرىنېكى بەرز لە نېۋرەستى چادەرەكە دانىشتبوو.

جلوبەرىگىكى نایاب لە قوماشى ئاورىشىم بە رەنگى ئاسمانى و چندراۋىكى بە پىنچ سەد دانە مروارى لە ملدا بوو. كالاۋىكى سىپى كە لە نېۋەرەستى ياقوتىكى گەۋرە دەدرەوشاىەۋە، لەسەر سەرى سىپى و ترسىنەرى نابوو. ئەو ياقوتە لەسەر نوۋكى تىژى كالاۋەكەى دەجوۋلاىەۋە كە دەپروانىيە دنيا، ۋەك چاۋىكى پر لە خوین دەپنۋاند. پروخسارى ئەمىر تەيموور ۋەك تىغى شمشىرىكى پان وابوو كە بەھۆى رەقھەلەتنى خوین ژەنگى ھېنابى. ئەو خوینانەى كە ئەو بۇ ھەزاران جار تىيانەۋە گلا بوو. چاۋەكانى بچووك بوون، بەلام ھەموو شتىكىان دەدى و بروسكەى ئەو چاۋانە ۋەك بروسكەى ساردى زىمپوت وابوو، كە دەلېن چارەسەرى چاۋى پىس و نەخۆشى مولكە دەبى. بە گوپپەكانى پاشاۋە دوو گوارە لە ياقوتى دوورگەى سىلون (سراندېب) ھەلاۋەسرابوون و رەنگى ئەو گورانە بە رەنگى لىۋى ئالى كىژان دەچوون. لەسەر زەۋى و لەسەر فەرشەكان سى سەد جوړ تەلاى نەخشكراۋ لەگەل شەپابى ناب و ھەموو جوړە پىداۋىستىيەكى جىژنى شاھانەى لى رىز كرابوو. لە ژوور سەرى تەيموورىش موسىقاژەن و مەيگىر دانىشتبوون، لە تەنىشت تەيموور كەسى لى نەبوو، بەلام لەبەردەمى ئەو خزمانى نىكى شا و شازادەكان و سەردارە بەناۋبانگەكان دانىشتبوون، بەلام لە ھەمووان نىكتەر بە تەيموور شاعىرى بادە پەرەست كرمانى دانىشتبوو، كە رۇژىك لە پۇژان لە ۋەلامى ئەو پرسىارەى تەيموور، كە پرسىارى كردبوو ئەگەر منيان فرۇشتبا ئەتۇ چەندت پى دەدام؟ ۋەلامى دابۇۋە! بىست و پىنچ سەكە. تەيموور بە سەرسوۋرمانەۋە گوتبوۋى: ئەۋە تەنیا نرخی «نېۋقەد بەندى» ى منە!



کرمانى وه لآمى دابۆوه، منيش ته نيا نرخی «نیۆقه د به ندى» ى تۆم ده دا، چونكه تۆ بۆ خۆت پووڵىكى په شيش ناهىنى .

کرمانى شاعير له گه ل شای شاهان له گه ل ئەو پياوه ترسىنەر و دلپه قه دا ئاوا ده داوا . هەر بۆيه ده بى سآلو بنىرين بۆ گيانى پاكى ئەو شاعيره راستبىژه . ئيمه ده بى هه موو كاتيک ناوى ئەو به گه وره تر له ناوى تهيممور نيۆ به رين و خۆشمان بوى .

ئەو شاعيرانه مان خۆش بوى، كه ته نيا خوايه كيان هه يه و ئەويش وشه ى جوانى حه قه، كه به بى ترسى و دلپه خورپه ده ريده بپين و ئەو راستويزه ييه سه ركه وتنى ئەوانه .

له و كاته ى شادى و كه يف و رابواردن له گه ل بیره وه رى شه په كان و ئاهه نگی ساز و چريکه به سۆز تىکه ل به كۆر ده بوون و رابردوويان زيندوو ده كرده وه له به ر ده رگای خيوته ى پاشا زۆرانبازى و مه لانه و به نذبازى به رپوه ده چوو . به نذبازه كان له سه ر ته نافه كان سه مايان ده كرد و خوار و خيچ ده بوونه وه، هه موو كه س پى و ابوو كه ئىسكيان له له شدا نييه و له لايه كى ديكه ش شمشىر بازه كان هونه رى خۆيان ده نواند، كه چه نده توند و چالاكن له كوشتنى مرۆقه كاندا . فيله كانيان هينابوو بۆ نمايش و به ره نگی سوور و سه وز په نگیان كرده بوون، به جۆرىك كه هيندىكيان ترسىنەر و هيندىكيشيان سه ير ده يانواند .

هه موو ژىر ده ستانى تهيممور هه ر كام به جۆرىك خه ريكى شادى و خۆشى و چالاكى بوون . له و كاته دا كه هه موو لايه ك شىتى و مه ستى به سه رياندا زال ببوو و كه س ئاگای له خۆ نه مابوو، ده نگی ژنىك وه ك هه وره تريشقه يه ك له ناو ئەو هه راو هه نگامه دا به گوئى تىكشكىنه رى سولتان بايزيد گه يشت .

ده نگی ته وارپك بوو كه پۆحى گه نده ل و نوستوى تهيممورى وه خه به ر هينا . به لئى مه رگ پۆحى ئەوى گه نده ل كرده بوو، هه ر بۆيه سه باره ت به ژيان و خه لك بى ره حم و بى به زه بى ببوو .



تەیموور فەرمانی دا بزنان کێیە که ئاوا شیوەن و زاری دەکا؟ یاساوەڵ هەواییان هێنا، که ژنیکی سەراپا قورپووی و جلوبەرگ شپۆڵ که وێ دەچی شیت بئ خوازیاری چاوی پێکەوتنی تۆیە و لەسەر داوای خۆی سوورە . پاشا گوتی: بیهێنن .

ژنیکی پێخواس بە جلوبەرگی شپۆڵەو هەبەر دەمی تەیمووردا خۆی نواند، که جلەکانی لەبەر تیشکی خۆرەتاو کال بیوونەو هە بە پرچە پەش و ئالۆزەکانی سینگی پووتی داپۆشیبوو، پەنگی دەم و چاوی لە رەنگی مس دەچوو، بەلام چاوەکانی زیت و وریا بوون، تیروانینی بە هیز و نەترسانە بوو . دەستە پەشەکانی که بۆ لای ئەمیر تەیموور درێژی کردبوون، بە هیچ نەدەلەرزین .

ژنەکه پرسى: ئەتۆ ئەو کەسەى سولتان بايزيدت تێک شکاندوو؟
- بەلێ منم، ئەویش و زۆر سەربزێوی دیکەشم تێکشکاندوون و ئیستاش لە داگیرکردن ماندوو نەبووم . ئەى ژن ئەتۆ دەتەهویئ لەسەر خۆت چ باس بکەى؟

- گوێم لئ بگره! ئەتۆ هەر کارێک بکەى لە مەرووف زیاتر نیت . جیاوازی من و تۆ لەو هەدایە من دایکم و خزمەتکاری ژیانم، بەلام ئەتۆ خزمەتکاری مەرگی . ئەتۆ دەرحەق بە من خەتات کردوو، هاتووم داوات لئ بکەم هەلەکەت راست بکەیهو . بە منیان گوتوو دروشمی تۆ ئەوێه که «هیز لە دادپەرورەیدایە»، بەلام باوەر ناکەم ئەتۆ باوەرپت بەو دروشمە هەبئ، بەلام باوەرپت هەبئ یا نەبئ، دەبئ سەبارەت بە من و مافی من دادپەرورە بئ، چونکه من دایکم!

تەیموور ئەوەندە ژیر بوو، که هەست بە بیباکی و چاوەترسی ژنەکه بکات لە کاتی قسەکردندا . هەر بۆیە داوی ماوێهەک پراوەستان گوتی حەز دەکەم گوێ بۆ قسەکانت پراگرم، دانیشە و هەرچی دەتەهویئ بیلئ .

ژنەکه بە ئاسوودەیی و بئ شەرم و شکۆ لەسەر فەرشی دیوێخان و لە نیو شاھاندا دانیشت و بەم جۆرە دەستی پێکرد . من خەلکی دەوربەری

شارى «سالرنو» م لە ولاتى ئىتاليا . لىرەوۋە زۆر دوورە . ئەتۆ نە دىتووتە و نە پىيى دەزانى . بابم و مىردەكەم ماسىگر بوون . مىردەكەم وەك ھەموو پىياوئىكى خاۋەن ژن و مندال بەختەوەر بوو و لە پىئوۋەندى من و ئەودا خاۋەنى كورپىك بووين ، كە جوانترىن كورپى دنيا بوو . (لەو كاتەدا تەيموور ئەو پىياوۋە شەپكەرە كۆنەسالە بە خۆى نەبوو ، لەسەر خۆ و لە ژىر لىۋانەوۋە گوتى وەك جھانگىرى من) . كورپىكى ژىر و عاقل بوو شەش سال تەمەنى تىپەر پىبوو ، كە دزانى دەريايى لە ھۆزى عەرەبە لىۋارنشىنەكانى ناسراو بە «ساراسىن» لە كەنارەكانى ولاتى ئىمە دابەزىن ، باب و مىردەكەم و زۆر پىياۋى دىكەشيان كوشت و كورپى منىشيان رفاوند . ھىندەى پى نەچوۋ سولتان بايزىد بەسەر ئەواندا زال بوو و ئەتۆش بەسەر سولتان بايزىددا زال بووى ، ئىستا چوار سالى تەواۋە بۆ دىتنەوۋەى كورپەكەم لەو چىا و دەشت و چۆلانە سەرگەردانم . ئەو خاكە لە ژىر دەسەلاتى تۆدایە و من كورپەكەم لە تۆ دەۋىتەوۋە .

ئەو شا و شازادە و سەرگردانەى لە كۆرپەكە دانىشتبوون و خۆيان لە ھەموو كەس بە زىاتر دەزانى ، وىكرا پىكەنن و گوتيان :

– ئەو ژنە شىتە و خوا ھالى گۆرپوۋە .

بەلام كرمانى شاعىر بە سەرنجەوۋە چاۋى لەو ژنە دەكرد و تەيموورى لەنگىش بە سەرسوورمانەوۋە لىي دەپوانى ، كرمانى شاعىرى بادەپەرست لەسەرەخۆ گوتى :

– بەلى شىتە ، بەلام شىتى ئاسايى نىيە ، ھەستى دىكايەتى شىتى كردوۋە .

تەيموورى داگىركەرى دنيا گوتى :

– ئەى ژن ، چۆن لەو ولاتە دوورەوۋە كە من نەمدىتوۋە و ناۋىشم نەبىستوۋە لە دەريا و رووبار و چىا و دارستانەكانى تىپەرپىۋى و خۆت گەياندۆتە ئىرە ؟ چۆن زىندەوۋەرانى دىپندە و مرۆقە خويىن رىژەكان زىانيان پى نەگەياندوۋى ؟ ئاخىر ئەتۆ بۆ پارىزگارى لە خۆت تەنبا چەكىكىشت



پێ نییه و له ئاوه‌ها حالئێکدا یه که چهک بۆ هەر مەرۆقیکی بێپه‌نا باشتترین هاوڕێیه و تا ئه‌و کاته‌ی خاوه‌ن چهک هێزی له باسکدا بێ، مه‌حاله‌ بتوانن زیا‌نی پێبگه‌یه‌ن. ئه‌من ده‌بێ چۆنیه‌تی هاتن و نیاز و مه‌به‌ستت به‌ روونی بزاتم.

ژن- یانی رێژ له‌ و ژنه‌ بگرین که‌ دایکه‌ و خۆشه‌ویستی ئه‌و به‌سه‌ر هه‌موو کۆسیپێکدا زاله‌، هه‌موو مەرۆقه‌کانی دنیا به‌ شیرێ مه‌مکی ئه‌و پێگه‌یشتوون، هه‌موو تاییه‌تمه‌ندییه‌ جوانه‌کانی مەرۆف له‌ تیشکی روونی خۆره‌تاو و له‌ شیرێ دایک په‌یدا بوون. هه‌ر ئه‌وانن بوونی ئێمه‌ به‌ ژیا‌نه‌وه‌ ده‌به‌ستنه‌وه‌! ژنه‌که‌ ئاوا‌ی به‌ ته‌یموور گوت:

ئه‌من ته‌نیا ده‌ریایه‌کم دی، که‌ له‌ودا دو‌رگه‌ی زۆر هه‌بوون و به‌له‌می ماسیگرانی تێدا ده‌گه‌را. ئاخ‌ر ئه‌گه‌ر مەرۆف وه‌دوا‌ی خۆشه‌ویستی خۆی بکه‌وێ، شه‌نه‌با‌ی رزگاری بۆی هه‌لده‌کا و به‌ مراد ده‌گا. به‌ مه‌له‌ کردن و په‌رینه‌وه‌ له‌ رپووبار و ده‌ریا ئاشنا بووم. به‌ لای مه‌وه‌ چیاکانیش هه‌چ کۆسیپێک نه‌بوون.

کرمانی شاعیر به‌سه‌رخۆشیه‌وه‌ گوتی:

- له‌ به‌رامبه‌ر خۆشه‌ویستی دایک کێو ده‌بێته‌ ده‌شت!
- هه‌یندیک دارستان له‌سه‌ر رێگام هه‌بوون، به‌لام هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ به‌سه‌ که‌ بلێم هه‌بوون. ئێستا که‌ من لێیان تێپه‌رپوم و گه‌یشتومه‌ته‌ ئێره‌، ئه‌و قسا‌نه‌ ئی رابردوون! به‌رازه‌ کێوییه‌کان، ورچه‌کان، که‌ له‌ کێوییه‌ ترسینه‌ره‌کان، که‌ سه‌ری زلیان به‌ره‌و زه‌وی خوار ده‌کرده‌وه‌، هه‌موویانم له‌سه‌ر رێگای خۆم دیتوون. دوو جاریش پلنگه‌کان به‌و چا‌وانه‌یان که‌ وه‌ک چا‌وی تۆ ده‌چوون، سه‌یریان کردم، به‌لام زینده‌وه‌ریش دلێ هه‌یه، ئه‌من هه‌ر به‌و جو‌ره‌ که‌ ئێستا له‌گه‌ڵ تۆ ده‌دویم، له‌گه‌ڵ ئه‌وانیش هه‌ر به‌و شێوه‌ قسه‌م کردووه‌. ئه‌وان لێم حا‌لی ده‌بوون و ده‌یانزانی که‌ من دایکم و هه‌ناسه‌یه‌کیان هه‌ڵ ده‌کێشا و ده‌رۆیشتن. ئه‌وان خه‌می منیان بوو! بۆ تۆ نازانی بونه‌وه‌رانیش بێچووی خۆیان خۆش ده‌وێ و بۆ نازادی و ژیا‌نی



ئەوان، ۋەك مەرفۇھەكان بەلكو باشتريش خەبات دەكەن و لە خۆبوردوویی لە خۆيان نیشان دەدەن.

تەيموور گوتى:

- ژن حەق بە تۆيە! مەن دەزانم كە گيانلەبەرەن زۆرتر لە مەرفۇھە بېچووی خۆيان خۆش دەوئى و بۆ پارىزگارى لى كەردنيان لە مەرفۇھە باشتەر و چاكتەر و ئازايانەتر تىدەكۆشن!

ژنەكە ۋەك مەنداللىكى دالساڧ درىژەي بە قەسەكانى خۆي دا، چۈنكە دلى دايك سە دجار ساڧتر و بېگەردترە لە دلى ھەر مەنداللىك.

ژنەكە گوتى:

خەلك ھەموو كاتىك مەندالى دايكى خۆيانن. ئاخەر ھەموو كەس دايكى ھەيە، ھەر كەس مەندالى دايكى خۆيەتى، تەنەت پىرەپيا و باش بزانە كە ئەتۆش لە داوئىنى ژنىك كەوتوويە ۋە. تۆ دەتوانى خوا پەت بكەيتە ۋە، بەلام ناتوانى حاشا لە دايكت بكەي و خۆت لە و راستىيە بشارىيە ۋە!

كرمانى شاعىرە ئازا و نەترسە ھاوارى كرد:

- پاست گوت ئەي ژن! حەق بە تۆيە! ھىچ كاتىك لە گارانىك گا كويلكەيەك پەيدا نابى. ھىچ كات بى ھەتاو گولەكان ناپشكۈن و بى خۆشەويستى بەختەۋەرى ماناي نىيە و بى ژنىش خۆشەويستى ۋە دەست نايە. تا دايك نەبى نە شاعىر دەبى نە پالەۋانىكى ئازا.

ئىنجا ژن گوتى:

- كۆرەكەم پى بدەۋە. مەن دايكەم ۋە ھوم خۆش دەوئى. پىز لە ژن بگرە، چۈنكە مووسا و عىسا و مەمەد و پىغەمبەرانى گەرە لە ژن بوون. ژن عىساي ھىنايە سەر زەۋى، بەلام زالمان كۈشتيان. بە ڧەرموودەي «شەرىڧ الدىن» ئەو زىندو دەبىتە ۋە بۆ دادگايى كەردنى زىندوۋەكان ۋە كارە لە دىمەشق دەبى!

دەبى كەرتۆش بۆ ژن بەرىن و پىز لە ژن بگرىن، چۈنكە گەرەپياۋانى دىنيا لە داوئىنى ژندا پەرۋەردە بوون. ئەرەستو، ڧردۆسى، سەعدى، عومەر خەيام



كە وتەكانى ۋەك شەپرابى تىكەلاۋ بە ژەھرە، ئەسكەندەرى گەورە ۋە ھومرى كۆيىر ھەموو منداڭ ۋە دەست پەرۋەردەى ژىن. ھەموو شىرى مەمكى ژىيان خواردۆتەۋە ۋە دارەدارەى پىڭ كىردوون ۋە ھىناونىيە نىۋو ژىيان، ئەۋە لە حالىڭدا بوو كە ئەۋان لە لىقى گوللىك بەرزتر نەبوون. ھەر بۆيە تەۋاۋى شانازىيەكان ۋە ھۆكارەكانى سەرگەۋتن لە دنىادا ھى دايكانە .

لەۋ كاتەدا تەيموور ئەۋ بەۋرە شەلە، ئەۋ خاپووركەرەى شاران بە بىستنى ئەۋ قسانە سەرى سېى بەرەۋ سىنگى شۆپ بوۋە ۋە بۆ ماۋەيەكى دىژل لە فىكران راچوۋ، لە دوايىدا سەرى ھەللىنا ۋە پوۋى كىردە دانىشتۋانى بارەگاگەى ۋە گوتى:

– من تەيموور بەندەى خودا! ئەۋەى كە دەبى بىللىم نىستا دەللىم!
تا نىستا سالىيانىكى دىژل ژىاوم، زەۋى لە ژىر پىيى مندا دەناللىنى ۋە ماۋەى سى سالە بەرھەمى مەرگ بەۋ دەستانە دەروومەۋە . بۆ ۋەۋەدەستھىيانى ۋىرانى ۋە كوشتار، تا تۆلەى مەرگى جھانگىرى خۆم بستىنمەۋە . لەبەر ئەۋە دەستم داۋەتە دلرەقى لە رادەبەدەر، چونكە تەنيا مەرگ پوۋناكى دللى كورژاندۆتەۋە! ئەۋانەى لەگەل من شەپيان كىردوۋە، تەنيا بۆ تاج ۋە تەخت ۋە شارەكان بوۋە . ھىچ كامىيان بۆ بوون ۋە گەۋرەى مەرۋف لەگەل من دەست بە پەنجەيان نەرم نەكىردوۋە . لە بۆچوۋنى مندا مەرۋف ھىچ بايەخىكى نەبوۋە ۋە قەت نەزمانىۋە كە مەرۋف چىيە ۋە بۆچى لەسەر رىڭگى مندا پاۋەستاۋە؟ دۋاى زالبوونم بەسەر بايزىدا ئاۋام گوت: بەداخوۋە بايزىد لە بۆچوۋنى خواۋەندەۋە زەۋى ۋە خەلك ھىچ بايەخىكىان نىيە . ئەتۆ بىروانە ئەۋ ھەموو خەلكەى كەۋتۋونەتە ژىر فەرمانى كەسانىكى ۋەك من ۋە تۆ! تۆ گۆجى ۋە منىش شەل! كاتىك بايزىدىيان بە زنجىركراۋى بۆ لاي من ھىتا، لەبەر قورسايى زەنجىرەكان نەيدەتۋانى بە پىۋە رابوۋەستى ۋە ئەۋم لەۋ پەپرى زەبوۋنى ۋە لىقەۋماۋىدا دى، ئەۋ كات ھەستم كىرد كە ژىيان زۆر تال ۋە دژۋارە .

من تەيموورى بەندە ۋە عەبدى خودا، ئەۋەى دەبى بىللىم نىستا دەللىم!



ئێستا له بهرامبهری مندا ژنیک دانیشتووه، که وێنه‌ی وهک ئەو زۆرن ئەو له دلی مندا هه‌ستیکێ بزواند، که تا ئێستا هه‌ستم پێ نه‌کردووه. ئەو له‌گه‌ڵ من وهک که‌سیکی زۆر نزیک قسه ده‌کا، پارانه‌وه و لالا‌نه‌وه‌ی نییه، به‌لکو زۆر ئازایانه داواکاری خۆی ده‌رده‌پێ و منیش ئێستا ده‌زانم و لێی حالی بووم، که بۆچی ئەو ژنه ئاوا به‌هێز و توانا قسه له‌گه‌ڵ مندا ده‌کا. ئەو دایکه و خۆشه‌ویستی هانی داوه و توانیوه‌تی لیکدانه‌وه‌ی هه‌بێ، که کورپی ئەو به‌ره‌می ژبانی ئەوه و ده‌کرێ له‌و به‌ره‌مه برووسکه‌یه‌ک په‌یدا بێ، که چه‌ند سه‌ده نه‌کوژیته‌وه. مه‌گه‌ر هه‌موو پیغه‌مه‌به‌ران منداڵ نه‌بوون و ته‌واوی قاره‌مانانی دنیا پوژیک لاواز نه‌بوون؟ ئاخ جهانگیر سۆمای چاوه‌کانی من! په‌نگه ده‌ستی پوژگار وای کردبێ، که تۆ سه‌رزوی پوون بکه‌ی و تۆوی به‌خته‌وه‌ری تیدا بچینی. من ته‌واوی زه‌ویم به‌ خوین پاراو کردووه و خه‌م‌لاندوومه و له‌سه‌ر زه‌وی شه‌لاقی توورپه‌یی و غه‌زه‌بی خودا بووم. ته‌یموور ماوه‌یه‌ک بێده‌نگ بوو، به‌و شیوه‌یه بێده‌نگی خۆی شکاند و گوتی:

من ته‌یموور به‌نده‌ی خودا ئەوه‌ی ده‌بێ بیلیم، ئێستا ده‌یلیم! هه‌ر ئێستا سێ سه‌د که‌س سوار ساز بن و به‌ هه‌ر چوار قورنی ولاتی مندا بلاوبینه‌وه و کورپی ئەو ژنه بدۆزنه‌وه. ئەو ژنه‌ش هه‌ر لێره ده‌میینته‌وه و چاوه‌پوانی گه‌رانه‌وه‌ی سواره‌کان ده‌کا و منیش له‌گه‌ڵ ئەو چاوه‌پوانم، هه‌ر کام له‌و سوارانه له‌گه‌ڵ کورپی ئەو ژنه بگه‌پیته‌وه، به‌ زی‌پوزیو خه‌لات ده‌کرێ. ئەوه‌یه برپاری ته‌یموور! ئە‌ی ژن به‌و برپاره پازی؟

ژنه‌که پرچه په‌شه‌کانی له‌سه‌ر روخساری خۆی لادا، بزه‌یه‌کی هاته سه‌ر لیوان و سه‌ری جوولاند و گوتی: برپاریکی به‌جییه ئە‌ی پاشا! ئەو کات پیره‌مێردی جه‌نگاوه‌ر هه‌ستا سه‌ر پێ و بێ ئەوه‌ی قسه‌یه‌ک بکا وای نواند، که ریز له‌و ژنه ده‌گرێ.

کرمانی شاعیر، که له‌ باده سه‌رخۆش ببوو، به‌ خۆش‌حالییه‌وه که له‌ تاريف نایه گوتی: بۆ پێ هه‌لگوتنی گول و ئە‌سته‌یره‌کان چ شتیک له‌ شیعیری



جوان، باشتىرە؟

ئەگەر ئەو ئويناڧىك ئەو قىسەى گوى لى بى دەلى: پوخسارى يار! ئاخ دەزانم
كە ئەستىرەكانى ئاسمان لە تارىكە شەودا زۆر جوانن و تىشكى خۆرەتاوى
نىوەرۆيانى ھاوئىنىش زۆر جوانە، بەلام چاوى گەشى خۆشەويستەكەم لە
ھەموان جوانترە!

بزەى ئەو لە تىشكى خۆر گەشتىرە! بەلام باشتىرە شىعر كە دەبى بگوتىر،
نەگوتراوھ ئەو شىعرە لە مەدح و سەناى دلى دنيا لە تارىفى دلى زىندەوھرىك
كە ئىمە مرۆف پى دەلىين دايك.

لەو كاتەدا تەيمورى بە شاعىرى دەربارى خۆى گوت: راست وايە كرمانى!
خودا لە خولقاندنى تۆدا بەھەلە نەچوھ، كە زمانى تۆى بۆ دەربىرەين
ئاشكرا كردن ھەلبىزاردوھ.

ژنەكە بزەى لەسەر لىوى نەدەبىرا و كات لەگەل كات پوخسارى زياتر
دەگەشاىوھ. ھەموو شا و شازادە و سەردارەكان چاويان بىرپىوھ ژنەكە و
لە خۆشيان بزەيان دەھاتى.

تەواوى ئەوانە راستن، تەواوى ئەوانەى لىرە باس كران راستىيەكن، كە بە
چاو دىتراون. لەو راستىيە دايكانى ئىمە چاكتەر ئاگادارن، لە ئەوان بىرسن
تا پىتان بلىن.

دايكان لە مەرگ بەھىزترن. ھەموو زانا و پىسپۆرانى جىھان لە دواىنى
ئەواندا پى دەگەن. دايكان تەواوى پىداوئىستىيەكانى گەورەيى و شانازىي
دنيا بەدىارى دىنن.

لای لای دایک

«ماکسیم گورکی»

شهویکی ماتهم گرتووی هاوین، له یه کیک له دالانه دورکه وتووهره کانی قه راغ شار، تووشی دیمه نیکی سه رسووهرینه ر بووم. ژنیک له نیو گولاویکی گهره ی ئاودا پاوه ستابوو، وهک مندالیک یاری به قورپاوه که ده کرد و شهقی تی هه لده دا و به ولولادا بلاوی ده کرده وه، هه لده په پی و ئاوازه یه کی ناخوشی به لووتی وپینه ده کرد.

به دریزی ئه و پۆژه باران باریبوو و توفان هه موو شاری داگرتبوو و گل و خوڵی دالانه کانی کردبوو به قور و لیته. گولاوه که قوول بوو، ژنه که تا نیزیکی ئه ژنۆکانی چوو بووه ناوی. له شیوه قسه کردنه کی را دیاربوو که ژنه که مهسته و ئه گهر که وتبا هه ر زور زوو ده خنکا، چونکه زور ماندوو ببوو و نهیده توانی هه ستیتته وه سه ریپی.

چه که مل دریزه کانم هه لکیشا و چوومه ناو گولاوه که و پیلیم گرت و به ره و



وشكايى پامكيشا. له يهكەم پاكيشاندا ترسام، بئ ئەوهى دەنگى ليوه بئ به دوامدا هات، بەلام له پېدا خۆى پاپسكاند و پيلى پاستى، كه به دەست منهوه بوو، ئازادى كرد و مستىكى توندى له سينگم دا و هاوارى كرد «بگەنە فريام» و بەرهو گۆلاوهكه راى كرد و منيشى به دواى خۆيدا پاكيشا.

به پچر پچر گوتى: «مەلعون! نارۆم! بۆ خۆم دەپۆم..... ئەتۆ برۆ..... بگەنە فريام!»

له و كاتەدا پاسهوانىك له تاريكاييه كدا هاته دهري و له پينج ههنگاوى ئيمه دا پراوهستا و به دەنگى بهرز پرسى: - كئيه هاوار دهكا و مه بهستى يارمهتى ههيه؟

پيم گوت دەترسيم ئەو ژنه له و گۆلاوهدا بخنكى و منيش دەمهه ويست له ئاوهكه بيهينمه دهري. پاسهوانهكه له نيزيكهوه له پوخسارى ژنهكه وردبۆوه، تفىكى پۆ كرد و به توندى گوتى:

- ماشكا، وهره دهري!

- نايه م.

- به تۆ دەلیم وهره دهري!

- نايه م.

- سه ليتته، ده بئ چينىكى وات تئ هه لدهم، كه بۆ خۆت كه يفى پيوه بكهى! پاسهوانهكه ئەو برپارهى دا بئ ئەوهى بۆنى دوژمنايهتى لئ بئ. له دوايى پووى له من كرد و گوتى: «ماله كهى له و نزيكانهيه، شادانه ده فرۆشى. زگى خۆى پئ تيردهكا، نيوى ماشكايه. سيگاريش ده كيشى؟»

سيگار يىكمان داگيرساند. هيشتا ژنهكه ئازايانه له ناو گۆلاوهكه خۆى هه لده هاويشت و جار جار يىكيش هاوارى ده كرد.

«چاو له ئاغاي! من خۆم ئاغاي خۆم! ئەگەر پيم خۆش بئ هەر ليهره خۆم ده شووم.»

پاسهوانهكه كه پياويكى به سالد اچووى پديندار بوو، گوتى: «حه مامىكت



پێدهکههه که کههه یه پێبکهه! کاکه برا ئهوه کاری هه موو شه وێکیه ته،
 کوپێکی نه قوستانی هه یه. «
 گوتم: ماله کهه ی زۆر دووره!

وه لامي نه داوه و گوته: «ده بێ بکوژئی»
 منیش گوتم: «ده بێ بیگه یه نه مه وه مائی.»
 ردینی هه لته کاند و بزه یه کی هاتی. سیگاره کهه ی به ره و پرووی من راگرت و
 له دواییدا فری دایه سه ره زهوی و گوته بیبه وه، به لام له پیشدا چاو له
 پاویووزی بکه.

له نیوه دا، ژنه که له نیو قورولیته که دانیشته و دهسته کانی له نیو قوراوه که دا
 ده گێرا و به شیوه یه کی ناحه ز هاواری ده کرد:
 «له نیو..... ده رایه کی..... قول.....»

له وشینه که دانیشتبوو، تیشکی ئه ستیره یه کی گه وه له قوولایی تاریکایی
 سه ره ی له نیو قوراوی گۆلاوه که دا ده دره وشایه وه، هه ر کاتی که مه ندایی
 ئاوه که تیک ده چوو، ئه و ترووسکانه ش تیک ده چوو. جارێکی دیکه چومه
 ناو گۆلاوه که و بن پیلیم گرت و له حالیکدا به ئه ژنۆ پالم پیوه ده نا و بۆ
 لای په رژینه که م برد. له پریدا گه رایه وه و دهسته کانی هه لسوورانده و حاله ته
 هیرشی به خۆیه وه گرت.

- باشه لیمده! لیمده! عه بیی نییه لیمده! هه ی جانه وه ر! قه ساب!
 دیسان لیمده!

دوای ئه وه پالم به په رژینه که دا لیم پرسه ی، ماله که ته له کوپیه. سه ره ی
 هه لبهری و چاوه کانی له چاوم بری. لووتیم دی چووبۆوه دهوی، ته نیا
 نوخته یه کی بچووک نه بێ که قیت ببۆوه. لیوی سه ره وه ی به هۆی برینیک
 بۆ لای راستی کیشرا بووه و ددانه بچووکه کانی به دیار که وتبوون و پوخساری
 ناشیرینی به بزه یه کی ناله بار داده پۆشی. پرووی له من کرد و گوته: «زۆر
 باشه با برۆین»

له حالیکدا قاچه کانی تیک ده نالان وه ریکه وتین، داوینی کراسه ته په کهه ی



شەپپەتلىك ۋە لاقەكانى دەكەوت. دەتگوت مەستى لەسەرى پەپپوھە ۋە ھۆشى ھاتتوتە ۋە بەر. گوتى: «ۋەرە گىيانە، دەتەمە ۋە مالى، دەتەسەستىمە ۋە.» منى بىر دە ھوشەي خانوۋىيەكى دووتەبەقەي گەۋرە. ۋەك كۆيىرىكى شارەزا بە لەبارى ھىمىنى بە نىۋو داشقە ۋە بۆشكە سىندوقە كۆن ۋە لىژەي دارە وردىراۋەكاندا تىپپەر بوو. لە بەرامبەر كۆنىكىدا پراۋەستا ۋە گوتى: «فەرموو بۇ ژوروى.»

دوای ئەۋەي پالم دا بە دىۋارە پىس ۋە قوراۋى ژورۋەكە، نىۋوقەدىم گرت ۋە پلىكانەكان ھىنامە خوارى، لە ھالىكىدا بە سەختى خۆم پراگرتىبوو، قىلى دەرگاگەم كىردەۋە. بى ئەۋەي تواناى چۈنە پىشىم ھەبى، لە چوارچىۋەي تارىكى دەرگادا بە جىمام. دەنگىكى ناسك لە نىۋو تارىكىدا پىرسى:

- دايە، ئەتۆي؟

- منم، رۆلە.

بۆنى ناخۆشى تەرەشۋە ۋە پىزىۋى ۋە بەر لووتەم ھات. شەمچەيەك داگىرسا. گىرى بچوۋكى ئەۋ بۇ چەند چىركەيەك پوخسارى پەنگ پەپپوۋى مىندالىكى دەرخست ۋە لە دوایىدا كۆژاۋە. ژنەكە گوتى:

- ئەمنم رۆلە گىيان، كى ھەيە بىجگە لەمن سەرى تۆ بىدا؟

شەمچەيەكى دىكە داگىرسا. دەستىكى وردىلە بەلەرزە لەرز چىرا لامپايەكى بچوۋكى ھەل كىرد. ژنە گوتى: «خۆشەۋىستەم.» خۆي پى پانەگىرا، لەسەر سەكۆيەكى پان كە بەرزىيەكى كەمى ھەبوو، خۆي بە ئەرزىدا دا.

مىندالەكە بە سەرنجەۋە دەپروانىيە چىراكە، گىرى چىراكە ھەل كىشا ۋە دوۋكەلى كىرد. پلىتەكەي داكىشا. پوخسارى بچوۋك ۋە زەردەھەلگەپراۋ بوو. بە لووتى بارىكى ۋە لىۋەكانى ۋەك كچان دەچوۋ، پوخسارى بچوۋكى بەسەر لاپەپرى پەشى خانوۋە تەرەشەۋدارەكە بەرز دەينىۋاند. ھەر دەتگوت بە قەلەم موۋىيەكى ناسك نەقاشى كراۋە. دوای چاۋدىرى چىراكە، بە چاۋەكانى كە لەبن بىرژانگە دىرژەكانى دەدرەۋشانەۋە، رۋانىيە من ۋە گوتى: «عارەقى خواردۆتە ۋە؟»

دایكى لەسەر تەختى خەو، لە پىرخەى خەودا ھەنيسكى دەدا. گوتم:
- دەبى جلوبەرگە كانى داكەنم.

چاوى لەبەر خۆ ناو سەرى شۆپ كىردەو ھە و گوتى: «دایكەنە»
ئەو كات كە خەرىكى داكەندى داوینى ژنەكە بووم، بە شىوھىەكى ئارام و
كاسبكارانە پرسى: دەبى چراكە بكوژىنمەو ھە؟
- بۆچى؟

وھلامى نەدايەو ھە و بىدەنگ بوو. ھاوكات لەگەل ئەو ھەدا كە دایكىم ھەك تا
ئارديك دەھىنا و دەبرد، ئەویشم لە ژىر چاودىرى گرتبوو.
كوپەكە لە نىو سەندوقىكى كارتۆنى ئەستور كە بە پىتى گەورە لەسەرى
نوسرابوو «ئاگاولى بى، كۆمپانىاى ن.ز» دانىشتبوو.
لەسەر دىوار چەندىن قەفەسەى بارىك دەبىندرا، كە لەسەر ئەوان پاكەتە
سىگار و شەمچە كەلەكە كرابوون. لە تەنىشت ئەو سەندوقەى كە كوپەكەى
تیدا دانىشتبوو، سەندوقىكى دىكە دانرابوو، كە بە كاغەزى زەرد داپۆشرابوو
و بە پوالتە بە جىگای مۆز كەلكى لى وەردەگىرا. كوپەكە دەستە لاوازەكانى
خستبوو ھەشت سەرى و چاوى برىبوو شوشەى تارىكى پەنجەرەكە. دواى
ئەو كە جلوبەرگم لەبەر ژنەكە داكەند و جەلە تەپەكانم بەسەر كوورەكەدا دا
و دەستەكانى خۆم شۆرد، بە كوپەكەم گوت: «تەواو بوو، خواحافىز.»
چاوى برىبە من و بە ئەسپاى پرسى: «باشە، ئىستا دەبى چراكە
بكوژىنمەو ھە.»

- ئەگەر بۆ خۆت پىت خۆش بى.
- دەتھەوى بپۆى؟ لەگەلى نانوى؟ بە دەست ئىشارەى بە دایكى كرد
و گوتى: «لە باوھشى ئەودا؟» پىم سەىر بوو. بە سەرسووپمانەو ھە پرسىم:
«بۆچى؟»

زۆر بە ساكارى و تىكەلاو بە ترسەو ھە گوتى: «بۆ خۆت دەزانى»، ھىندىك
پاوەستا تا بەسەر خۆيدا زال بى، ئەوچار گوتى: «ھەموویان ئەو كارە



دەكەن.»

بە شەرمەوێ چاویكەم لە دەورووبەری خۆم كرد. لە لای راست كووڕەبەكی بئ قەوارە دەببندرا، كە زاری لێك ئاوەلە كرددبۆو. لەسەر ئەرزى ژوورەكە قاپ و قاچاخێكى زۆر پيس بە ھەموو لایەكدا پڕش و بلاو ببوون. لە گۆشەبەكی دیکەى ژوورەكە لە پشت سندوقێك لە تەك و پەتكی گوریسیكی قیراوی و كۆگایەك لە گیای شادانە، داری وردكراو و دارێك كە سەتلە ئاوەكانیان پئ رادەگواست، كەوتبوونە سەر بەك. جەنازەبەك لە بەرامبەرەدا درێژ ببوو و پرخەى ژوورەكەى ھەلگرتبوو.

لە كۆرەكەم پرسى: «دەتوانم كەمێك لە لات دانیشم؟»
لە ژێر برۆكانیەوێ چاویكەى لئ كردم و گوتى: «بەلام ئەوێ تا بەیانى وەخەبەر نایە.»

– بئویستیەكەم پئى نییە.

لە تەنیشت سندوقەكەى ھەلترووشكام، لە حالێكدا دەمھەویست بە شئووبەكی گالتە جار پوووادووەكەى بۆ بگێرەو، كە چۆن لەگەل دایكى پووبەو بووم. گوتم: «لە نئو قورولیتە دانیشتبوو بە دەستەكانى لئكى دەدا و گۆرانى دەگوت....» لە حالێكدا بزەبەكی تالى لەسەر لیوان بوو، بە جوولانى سەرى سەلماندى. سینگە بچووكەكەى خوراند و گوتى: «لەبەر ئەوێ ئارەقى خواردۆتووە وای كردوو، ئەو كاتانەى كە ھۆش و بیری لەسەر خۆیە، دلئ ساف و بئگەردە.»

لەو كاتەدا توانیم چاوەكانى بە ئاشكرا ببینم. مژۆلەكانى بە چەشنێكى سەیر درێژ و برۆكانى پەش و تئكەلاو بوون.

حالەتى چاوەكانى وردببەن و لە ھەمان كاتدا ئارام و ھئدى دیار بوون و بۆ من خۆراگى لە بەرامبەر نئگای سەخت و دژوار بوو. پرسىارم كرد: «لاقەكانت چیان بەسەر ھاتوو؟»

پەڕۆپالەكانى لادا و لاقە ھەلقراوەكانى كە وەك داری رەق وابوون، لەسەر لیواری سندوقەكەى دانا.

- به و شیوهن . ههردووکیان له و کاتهیهوه که له دایک بووم، ناجوولین .
زیندوو نین .

- تیگه یشتم، له نیو ئه و سندوقه دا چیه ؟

- پيشانگای بوونه وه رانه .

- لاقه کانی به چه شنی گوچانیک به دهست گرت و خستیه وه ناو
په پووپالی نیو سندوقه که و له حالیکدا بزهیه کی نه رمی له سه ر لیوان بوو
گوئی: «دهتهوئی پيشانگاکه م ببینی؟ باشه، فهرموو، ئاسوده دانیشه،
ههتا ئیستا شتی وا سه یرت نه دیوه.»

دوای ئه وهی باسکه له پ و لاوازه کانی به چاکی جوولاند، خوئی هه لیئا و
دهستی به هیئانه خواری قوتولکه کان کرد که له سه ر قه فه سه دا بوون . یه که
به دوای یه که ئه وانی ده دا دهستی من: «وریا به، ده رگا کانیان نه کریته وه .
ده نا هه لدین . یه کیکیان به گویته وه بنی و گوئی رابگره ؟ باشه»

- شتیک ده جوولیتته وه .

- ئه وه یان جالجالوکه یه کی تیدایه . ناله باره ! نیوی تاباله یه !

چاوه کانی کورپه که گه شتر و پرله خوشه ویستی بوون و پیکه نینیک روخساری
داگرت . ته پرده ستانه قوتولکه کانی له سه ر قه فه سه که هه لده گرت و یه که م
جار به گوئی خوئی و دواییش به گوئی منه وهی ده نووساند و زور دۆستانه
له گه ل من ده دوا .

«ئانیسم» به رسوورکه یه کی هه مامه ، به وینه ی سه ربازیکه . ئه وه ش
میشتیکه ژنی کابرایه کی بازپه سه و له هه موواندا بۆله ی ده کا . به دریزیایی
پوژ و زه وزیه تی، ته نانه ت مووی سه ری دایکیشم راده کیشتی، میش نییه
سه ری بازه سیکه . په نجه ره ی ماله که ی پوو به شه قامه که یه . ته نیا به
وینه وه ک میش ده چی . ئه وه ش قالۆنچه یه کی په شی هه مامه . یه کیکه له
گه وره کان . ئاغا، زۆر باشه ، ته نیا مه سه ته ، شه رم ناکا . کۆده بیته وه ، پووت
و کولکاو، وه ک سه گیکی په ش به ده وری هه وشه دا ده خووشی . ئه وه ش
«پووره نیکوم» سه ریه یه که له هه وشه گرتوومه زۆر ناجسنه و یه کیکه له



دەستبەرەکان. لەسەر ئەو باوەرپە بووم، کە ئەو بە بۆ کلیسا شت کۆدەکاتەو. دايک بە ناوی دەستبەر بانگی دەکا. ئەویش ئاشقی دايکە. دايک لەگەڵ ئەو دەدا جوان نىيە، وەک ماروموور دەزگيرانى هەيه بە ئەندازەيەک کە لە ژمار نايەن.

- لە تۆ نادا؟

- دايک؟ زۆر شىتي... بى من ناتوانى بژى. دلسافە و هيچ لە دليدا راناگرى، تەنيا عەيبى ئەو يە کە ئارەق دەخواتەو، بەلام لە گەرەکی ئيمە هەموو ئارەق دەخۆنەو. جوانە، لەبارە... تەنيا عەيبى ئەو يە کە ئارەق دەخواتەو. زۆرى پيى دەلیم بى عەقل لەو ئارەق خواردنەو دەست هەلگرە، ئەو کات پارە و پوولت دەبى. لە وەلامى مندا تەنيا پيىدەکەنى. ژنيكى بى عەقلە، بەلام دلسافە. لە دواى ئەو مەستی لەسەرى پەرى بە چاوی خۆت دەيبيني.

کۆرەکە بزەيهکی وای لەسەر لیوان بوو، کە هەست و بەزەيبی مرقۆی دەجوولاند، بە چەشنیک کە پەر بە دل ھاوار بەکی و هەموو خەلکی شار ئاگادار بەکەیتەو. سەرى بچوک و جوانی لەسەر ملی باریکی بە چەشنى گولیکى سەیر لە جوولاندا بوو. چاوهکانى هەستی خوشەويستيان تيدا دەدرەوشايەو و بە توانايەکی لە رادەبەدەر کە بەر بەرهکانى لە بەرامبەردا نەدەکرا، منى بۆ لای خۆی رادەکيشا و خولياى خۆی دەکردم.

لە حالیکدا گویم دابوو بە قسە ساکار و مندالانەى و لە عەينى حالدا ترسینەر بۆ ماوہيەک لە يادم چووبوو، کە لە کوئى دانیشتووم. لە پەر بۆ جاريکی ديکە چاوم بە پەنجەرەى قورپاوى ئەو زيندانە و زارى رەشى کۆرە و کۆگای گياى شادانە و گەندەکی زەرد هەلگەراوى ژنە کە لەسەر پەرپۆ و پال خەوتبوو، کەوت.

کۆرەکە پرسى: «پيشانگايەکی باشە؟»

- زۆر باشە.

- بەلام پەپوولەيەکم کەمە.



- ناوت چىيە؟
- لنكا.
- ھاوناوين.
- بەراستىتە؟ ئەتۆچ جۆرە مروفىكى؟
- ھىچ جۆرە. ئاسايى.
- وا نىيە، ئەتۆ درۆ دەكەى. ھەر كەس بە جۆرىكە. من دەزانم ئەتۆ پياۋيىكى باشى.
- رەنگە وابى.
- تىگە يىشتم. ئەتۆش مروفىكى ترسنۆكى.
- لەبەر چى؟ بۆ ئاۋا بىردەكەيىەۋە؟
- دەزانم. لەسەرخۆ پىكەنى و تەنانەت چاۋيىكىشى لى ترووكاندم.
- چۆن دەزانى؟
- لەبەر ئەۋە بەۋ شەۋە درەنگە لە لاي من دانىشتوۋى و ناۋىرى برۆيەۋە بۆ مالى.
- بەلام ئىستا كە بەيانىيە.
- ئەگەر وايە دەپۆى؟
- دەگەپىمەۋە.
- باۋەپى بە قسەكەم نەبوو. چاۋەكانى لەسەر يەك دانا بۆ ماۋەيەكى كورت بىدەنگ بوو. لە دوايىدا گوتى: «بۆچى دەگەپىيەۋە؟»
- بۆچى؟ بۆ دىتنى تۆ. كورپىكى لەسەردلانى. بىمەۋە؟
- حەتمەن، ھەموو دىن بۆ ئىرە. ئەۋ جار ھەناسەيەكى ھەلكىشا و گوتى: «گالتمە پى دەكەى؟»
- سويندت بۆ دەخۆم كە دىمەۋە.
- حەتمەن ۋەرەۋە. بۆ سەردانى من نەك دايكم، راست نەبىتەۋە...
- ئىزن بدە پىكەۋە بىين بە ھاوپى، باشە؟
- گەلىك باشە.



- گرېنگ نىيە ئەتۆ لە من گەورەترى . تەمەنت چەندە ؟
- بىست سال .
- منىش تەمەنم يازدە سالە . بىجگە لە كاتكا كچى ئاوفرۆشەكە
- ھەقائىكى دىكەم نىيە . داىكى لىيدەدا لەبەر ئەو دەى بۆ دىتىنى من .
- ئەتۆ دزى ؟
- نا بۆچى دز ؟
- دەم و لوتت لەر و لاواز و ترسىنەرە . لوتت وەك لوتى دزان
- ھەلكە وتووہ . دوو دانەيان ھاتووچۆى ئىرە دەكەن . يەككىيان ناوى
- ساشكاسە مروقىكى پىس و بى عەقلە ! ئەوى دىكەش وانچىسكاس وەك
- سەگ بەوفايە . ئەتۆ قوتووى بچوكت ھەيە ؟
- چەند دانەيەكت بۆ دەھىنم .
- بىھىنە ، بەلام بە داىكم نالىم ، كە ئەتۆ دىيتە ئىرە .
- بۆچى پى نالىى ؟
- پى نالىم . ھەر كاتىك پىاويك دى بۆ ئىرە ئەو خوشالە . لەبەر
- ئەو پىاوى خوشدەوى . ئەو زۆر خراپە . داىكم ژنىكى زۆر شوخ و شەنگە ،
- تەمەنى چواردەسالان بوو ، كە منى ھىناوتە دنيا ، بۆخوشى نازانى كە ئەو
- رپوداوە چۆن رپويداوە ؟ دەى زۆر باشە كەنگى دىيەوہ ؟
- سبەى شەو .
- سبەى شەو ؟ ئەو كات داىكم مەستە . ئەگەر ئەتۆ دز نىت ئەدى
- چكارەى ؟
- كواس و وارىاي * دەفرۆشم . دلنىابە شوشەيەكت بۆ دەھىنم . ئىدى
- دەبى من بپۆم .
- باشە بپۆ . دەگەرپىيەوہ ؟
- بىگومان .
- ھەردوو دەستە درىژەكانى بۆ لای من درىژ كرد و من دەستە بارىك و
- ساردەكانىم گوشى ، بى ئەوہ پشت سەرم چاوى بكم ، لە پلىكانەكان

وەسەرکەوتم و بە چەشنی مەستیگ چوومە نیۆ حەوشەکە .
 «سیوادی دابوو ئەستێرەى بەیانی لەسەر خانووہ نیوہ وێرانہ و شوڊارەکەدا
 بە لەرزە لەرز دوور دەکەوتەوہ.» لە نیۆ گۆلاوی پیسی بن دیواری مالهەکە
 وینەى پەنجەرەى ئەشکەوتەکە کە دەتگوت چاویکی خەوالووه زەق چاوی
 بریپووہ من. لە نیۆ داشقەى نزیک دەرگای حەوشە، پایاویکی گوندی
 سوورسپی پاکشابوو و لاقە گەورە و پیخواسەکانی لیک ئاوەلا کردبوو.
 ریشیکی رەق و چل چلی هەبوو، کە ددانە سپییەکانی لەنیۆ واندا
 دەدرەوشایەوہ . وا دەهاتە بەر چاوکە لەخەودا پیدەکەنئ. سەگیکی پیرکە
 سەر ملی روتابووہ و وئ دەچوو کە سووتابئ، هیدی هیدی بۆ لام هات و
 بۆنیکی پیوہ کردم و ئارام و لەسەرەخۆ و لە برسان لوورەیهکی کرد، بە
 چەشنیک کە دلمی وەجۆش هیناوەست و ویزدانى جوولاندم . وردەوردە
 خۆر بە رەنگی زەرد و پەریو لە ئاسۆ وەسەر دەکەوت و شەبەقى خۆی
 دەخستە سەر گۆلاوەکان، ئەو رەنگدانەوہ بە چشنیک جوانی دەبەخشی،
 کە پۆحی بنیادەمی ئالوودەى دەهەژاند .

پۆژی دواتر، داوام لە مندالانی هاوڕیم کرد، کە چەند دانە پەپوولە و میتولکم
 بۆ بگرن . لە دەواخانە چەند قوتووی بچوک و جوانم کړی و بۆ دیتنی لنگا
 بەرەو مالیان وەرپیکەوتم . لەسەر رینگا دوو شوشە کواس و هیندیک ئاوجۆ
 و نان قەندى و ئاوانەباتم کړی و ئەوانیشم لەگەڵ خۆم برد .
 لنگا لە حالیکدا لە خۆشیان چاوه جوانەکانی پئ زەق ببوون، بە
 سەرسووڕمانەوہ دیارییەکانی لئ وەرگرتم . چاوهکانى لە پووناکى پۆژدا
 سەیرتر دەیان نواند .

بە دەنگی گپ کە وەک دەنگی مندالان نەدەچوو، هاواری کرد:
 وەى، وەى! ئەوانەت بۆ من هیناوە! پوولدارى؟ ئەوہ چۆنە؟ پوولدارى،
 بەلام بئ جلوبەرگى، بۆ خۆشت دەلئى کە دز نیم؟
 وەى، وەى! ئەو قوتووہ بچووکانە! من شەرم دەکەم دەستیان لئ بدەم .
 دەستەکانم خاوین نین، لە نیۆ ئەوہدا چیبە؟ ئەها، میتولکەیهک وەک مسی



سووره . ئه‌ی ناله‌بار! هه‌له‌ئیش دین؟ هه‌له‌دەفین؟ خایا! له پێدا هاواری کرد: دایه وه‌ره ده‌ستم بشۆره . بئ‌ عه‌قل، چا‌و لئ‌ بکه چی بۆ هیناوم! ئه‌وه هه‌ر ئه‌و که‌سه‌یه که دوینئ‌ شه‌و وه‌ک پۆلیسیک ئه‌تۆی هیناوه مائ‌. ئه‌وه بۆ خۆیه‌تی ناوی لنکایه . ده‌نگیک ئارام و سه‌یر له پشت سه‌رمه‌وه به‌ر گویم که‌وت:

- ده‌بئ‌ سوپاسی لئ‌ بکه‌ی .

- کورپه‌که به‌ توندی سه‌ریکی جوولاند و گوئی: «سوپاس، سوپاس»

هه‌لم و مژیکێ توند له ژووره‌که مه‌وجی ده‌دا و من به‌ سه‌ختی توانیم سه‌ری ئالۆز و پوخساری ناحه‌زی ژنه‌که بیینم .

- حال و وه‌زعت چۆنه‌؟

ژنه‌که‌ش دووپاتی کرده‌وه: «حال و وه‌زعت چۆنه‌؟»، ده‌نگه‌که له نیو لووتیدا ده‌خنکا، به‌لام وای ده‌نواند که له‌سه‌ر یه‌ک شاد و که‌یف ساز بوو . به‌ چا‌و ترووکاندن و پیکه‌نین چا‌وی بریبوو هه‌ من .

لنکا بئ‌ خه‌به‌ر له من، خه‌ریکی خواردنی نان قه‌ندی بوو . له‌گه‌ل ئه‌وه به‌ له‌سه‌رخۆیی سه‌ری قوتوووه‌کانی ده‌کرده‌وه و له‌به‌رخۆیه‌وه ورته‌ی ده‌هات . مژۆله‌کانی سیبه‌ریان ده‌خسته سه‌ر گۆناکانی و بازنه‌ی ژیرچاوه‌کانی تاریکتر ده‌کرد . خۆر به‌ وینه‌ی پیره‌پیاویکی ره‌نگ په‌رپو له شووشه‌ی پیسی په‌نجه‌ره‌که‌وه سه‌ری به‌ناو ماله‌که‌دا ده‌کیشا و تیشکیکی باریک ده‌که‌وته سه‌ر مووه‌کانی، که ئامال مه‌یله‌وسوور بوون . دووگمه‌ی کراسه‌که‌ی کرابوو و سینگی دیار که‌وتبوو . من لیدانی دلئ‌ ئه‌وم له پشت په‌راسوووه‌کانی را ده‌دی و هه‌ستم ده‌کرد .

دایکی له‌سه‌ر جیگا‌که‌ی هاته خوارئ‌، خا‌ولیه‌که‌ی ته‌ر کرد و به‌ره‌و لنکا هات و ده‌ستی چه‌پی گرت . لنکا هاواری کرد: «ده‌یه‌ه‌ئ‌ هه‌لئ‌! بیگره‌! ده‌یه‌ه‌ئ‌ هه‌لئ‌!» و به‌ پئ‌ ده‌ستی کرد به‌ هه‌لبه‌ز و دابه‌ز به‌و لا و لای سنووکه‌دا . په‌رپۆ و پاله‌ بۆگه‌نه‌کانی ده‌خسته ده‌رئ‌ و لاقه‌ بی‌حال و شین



هه‌لگه‌راوه‌کانی پووت و په‌جال کرد. ژنه‌که قاقا پێکه‌نی و ده‌ستی له‌ نیو په‌رۆ و پاله‌که‌ پاکرد و له‌پیدا هاواری کرد: «گرتم» ئه‌وه‌ی له‌ نیو له‌ پی ده‌ستیدا پارگرت و به‌ چاوه‌کانی که وه‌ک په‌نگی گوڵی گه‌نم بوو، جوان چاوی لێکردم و به‌ له‌سه‌ره‌خۆیی گوتی: «له‌وانه‌یه‌یه‌ که‌جار زۆره‌.»

کوپه‌که‌ به‌ خۆش‌حالی‌ه‌وه‌ گوتی: «پانی نه‌که‌یه‌وه‌! جارێکیان که‌ مه‌ست بووی له‌سه‌ر قوتوو‌یه‌کی دانیشتی و چه‌ند دانه‌یه‌کت پان و فلچ کرده‌وه‌!»

– کوپه‌ شیرینه‌که‌م هه‌ول بده‌ له‌بیر خۆتی به‌ریبه‌وه‌.

– ناچار بووم چه‌ند گوړپێک هه‌لکه‌نم...

– به‌لام قه‌ولم پێ داوی چه‌ند دانه‌ی دیکه‌ت بۆ بگرم.

– چه‌ند دانه‌ی دیکه‌، کال و نه‌کوڵیو، ئه‌وانه‌ی پانت کردنه‌وه‌، هه‌موویان راهیندرابوون. ئه‌وانه‌ی هاروه‌هاج بوون له‌ ژێر کووره‌که‌دا چالم کردوون. بۆ شاردرنه‌وه‌یان له‌ ژێر خاکدا هه‌تا ده‌رێ ده‌بوا‌یه‌ له‌سه‌ر زک بخشیم، له‌وێ گوړستانیکم هه‌یه‌. ده‌زانی جالجالۆکه‌یه‌که‌م هه‌بوو به‌ ناوی مینکا و به‌ وینه‌ی یه‌کیک له‌ فاسقه‌کانی دایکم بوو. ئه‌و له‌ زیندانایه‌، له‌گه‌ل ئه‌ودا که‌یفی سازه‌.

ژنه‌که‌ له‌ حالێکدا ده‌ستی به‌سه‌ریدا دینا و له‌ باوه‌شی خۆی گرتبوو: «وه‌ی به‌ندی دلم». هه‌ر له‌وکاته‌دا به‌ ئانی‌شکی له‌ که‌له‌که‌می ده‌کوتا و به‌ پێکه‌نینه‌وه‌ پرس‌یاری کرد: «کوپه‌که‌م جوانه‌! چاوه‌کانی چاوی لێ بکه‌. ها؟»

لنکا پینش‌نیاری کرد: «چاویکی من ده‌ریینن، به‌لام لاقیکم پێ بده‌ن.» به‌ پێکه‌نینه‌وه‌ بۆی گێڕامه‌وه‌: «جارێکیان، کشیشیکی قه‌له‌هاته‌ ئێره‌ و گوتی ئه‌تۆ گیای شادانه‌ کۆده‌که‌یه‌وه‌، ده‌توانی په‌یژه‌یه‌که‌م بۆ به‌هۆنیه‌وه‌؟ به‌لام تا ئه‌وکات نه‌مه‌دزانی په‌یژه‌یه‌کی وا هه‌یه‌ گوتم: «نا، ناتوانم» گوتی: «فیرت ده‌که‌م» عه‌باکه‌ی دانا، ته‌نافیکی درێژ و قایمی له‌ قه‌دی به‌ستبوو و به‌ هۆی ئه‌وه‌ فیزی کردم. بیرم ده‌کرده‌وه‌، که‌ بۆچی ئه‌وه‌ی ده‌وێ؟ ره‌نگه‌ بیه‌وه‌ی کلیسیایه‌ک تالان بکات.»



بە دەنگىكى بەرز پىكەنى. شانى كۆپكەنى لە باۋەش گرت و لە تەۋاۋى ئەۋ ماۋەيەدا دەستى بەسەر سەرى كۆپكەيدا دېنا و دەيلاۋاندەۋە .

– ئەى ھاۋار لە دەست ئەۋ پياۋە فىلابازانە! راست ئەۋ كاتەى كە گوتبۇۋى ھات، پىم گوت ئەگەر ئەۋ پەيزەيەت بۇ دزى دەۋى، ئىدى بۇت ناھۆنمەۋە .

– فىلابازانە پىكەنى و گوتى: نا ئەۋەم بۇ چۈنەسەر لە ديوارىك دەۋى. ئىمە كە سانىكى لە خوا ترس و پياۋچا كىن. ديوارىكى بەرز ھەيە، كە چاكە لەۋ دىۋى ديۋارەكەيە، تىگە يىشتى؟ تىگە يىشتى؟» باش تىگە يىشم كە پەيزەكەى بۇ ئەۋە دەۋى، كە پى بچىتە لاي ژنان. ئەۋ كات ھەردوۋكمان قاقا پىكەنىن .

كۆپكە ۋەك پياۋىكى بە سالچوۋ بە داىكى گوت: «ئەتۆ ھەر دەتھەۋى پىبەكىنى، ۋا باشە سەماۋەرەكە داگىرسىنى.»

– كۆپم قەندمان نىيە .

– بپۆ كەمىكى بىكپە .

– پوۋلمان نىيە .

– دەچى ئارەق دەخۆيەۋە بۆيە پوۋلمان نىيە . ئىستا لەۋە ۋەربگرە .

روۋى لە من كرد و گوتى: «پوۋلت پىيە؟»

ھىندىك پوۋلم دا بە ژنەكە . لە جى خۆى ھەستا، سەماۋەرە شكاۋ ۋە رەنگ و روۋ رۇيشتۆكەى لەسەر تاقەكە ھەلگرت و لە حالىكدا لەبەر خۆيەۋە ۋرتەى دەھات، لە پشت دەرگا ون بوۋ . كۆپكەى بەدايدا ھاۋارى كرد: «دايە پەنجەرەكە بشۆۋە ناتوانم ھىچ بىنم . لەگەل تۆمە سەلىتە، ديسان قوتوۋى جېۋجانەۋەرەكانى بە شىۋەيەكى رىكۆپىك لەسەر تاقەكە دانا، كە لە كارتۆن دروستى كردبۇۋ و بە ھۆى بەنىك كە رايەل كرابوۋ، راۋەستابوۋ .

– لە كاتى كار كىرندا نەتدىۋە... ھەر جارىك كە دەست دەكا بە كۆكردنەۋەى گىاي شادانە، تۆز ۋخۆلىكى زۆر ۋەپى دەخا، كە نىكە



بنيادەم بخنكىنى و منيش ھاوار دەكەم: «دایە وەرە من بەرە بۆ حەوشە، دەنا لە و تۆز و خۆلەدا دەخنكىم.»

بەلام دەلى: «تۆزىك خۆپراگرە، ئەگەر تۆ برۆى من تەنيا دەمىنمەوه»، منى زۆر خۆش دەوئى. ھەموو ماندووبوونىكى لەبەر منە. كار دەكا و گۆرانى دەلى ھەزار ئاواز دەزانى.»

چاوه سەيرەكانى پىر بېوون لە خۆشحالى، دەدرەوشانەوه، برۆكانى بەرەو سەرى ھەلداوه و بە دەنگىكى بەرز دەستى كرد بە گۆرانى گوتن:

«ئارينا لەسەر پەرى قوو نوستووه...». ماوہیەك گۆيم بۆ پراگرت و لە دواییدا گوتم: «ئاوازيكى ناخۆشە.»

لنكا بە ئىتمىنانەوه گوتى: «ھەموويان ئاوان.»

لە پىر لە جىسى خۆى راپەرى: «گوى پراگرە! مۆسىقى! زووبە، بەرزە كەرەه!»

ئىسكە سووك و پرووكاوهكانى لەگەل توورەكەى پىستى كە شىن ھەلگە رابوو، لە زەوى بەرزە كەرەه. زۆر بە ئىشتياوه سەرى لە پەنجەرەكە برەدە دەرى و بىدەنگ بوو. لەو ماوہیەدا لاقە سىس و لاوازەكانى بە ئەسپايى دەجوولاندهوه و لە ديوارى دەخشانە. مندالىك زىكاندى، سەگىك لووراندى، ئۆرگىك لە حەوشە دەينالاند و پارچە ئاوازيكى دەلەراندهوه. لنكا گوى دابوو ئەو ئاوازه و لەبەر خۆیەوه لەگەلى دەيگوتەوه.

ھەلمەتووكى ناو ژوورەكە نىشتەوه و ھەوا رووناكتر بوو. سەعاتىكى ھەرزانبايى، كە باندۆرەكەى بە ئەندازەى سەكەيەكى مسى دەبوو، لارولار دەھات و دەچوو، لەسەر سەرى دايكى ھەلاوہ سىرابوو. قاپ و قاچاخى سەر ئاورگەكە پىس بوون، چىنكى ئەستوورى تۆز و خۆل لەسەر ھەموو شتىك نىشتبوو، بە تايبەت ئەو قولىنچكە بەتەنە جالجالۆكەيەكى پىس تەندرابوو. مالى زۆرتەر ھەك زىلدان دەچوو و فەقىرى لە دارو ديوارى دەبارى و ھەستى بنيادەمى برىندار دەكرد.

سەماوەر ھە هازوھووز كەوت. دەنگىكى دىر گوراندى: «بۆ دەرەوھە.» لەپىدا



دەنگی ئۆرگ برا. ناوچاوانی تیک نا و هیندیک سینگی خوراند، لەسەر خۆ
کۆخی و گوتی: «سینگم ئازارم دەدا، بۆ من باش نییه زۆر هەوای ئازاد
هەلمژم. گوئی راگره، ئەتۆ تا ئیستا جنۆکەت دیوه؟»

- نا.

- منیش نەمدیوه. شەوانە ژێر کۆرەکە چاوی دەکەم، بە لۆ
دانە یەک سەر و دەریی، بە لām وەدیار ناکەون. لە نیو گۆرستان جنۆکە
هەیه، وا نییه؟!

- ئەوانەت بۆچی دەوئی؟

- زۆر سەیرە ئەگەر یەکیکیان باش بوو، ئەو کات چ دەبی؟ جارێکیان
کاتکا کچی ئاوفرۆشەکە، جنۆکە یەکی بچوکی لە ژێرخانەکە ی خۆیاندا چاوی
پیکە و تیبوو. ترسابوو، بە لām من لەو شتانە ناترسیم.

لاقەکانی لە ناو پەرۆ و پالەکانیدا شار دەوه و زۆر ئازایانە درێژە ی بە قسەکە ی
دا و گوتی: «تەنانەت خەونە ترسینەرەکانم خۆش دەوئی. جارێکیان لە
خەومدا داریکم دی سەروینی سەوز ببوو، پەگوریشە ی لەسەرەوه بوون و
لق و پۆپ و گەلاکانی لەسەر ئەرز بوون. لە ترسان وەخە بەر هاتم، هەموو
گیانم شەلائی ئارق ببوو. جارێکی دیکەش لە خەومدا، دایکم بە رووت
و قووتی نوستبوو و چارپێیەکیش خەریک بوو زگی دەدپری و دەخوارد
و دواوی تفی دەکردەوه. لە خەونیکی دیکەشدا مالهەمان لە جیبی خۆی
هەلکەندرا و بە جادەدا دەپۆیشست و بە دواوی ئەویشدا پشیلە ی ژنەکە ی
بازرەس هەل دەهات.....»

پێ دەچوو سەرمای بێ خۆی تیک نا، ئاوانە باتیکی هەلگرت و کاغەزەکە ی
کە نیوه پچرا بوو، کردەوه و دواوی ئەوه سافی کرد و لەسەر لیواری
پەنجەرەکە ی دانا.

- بەو کاغەزە شتیکی دروست دەکەم، شتیکی جوان، یا دەیدەم بە
کاتکا، ئەویش شتی جوانی خۆش دەوئی. گوئی بگره، ئەگەر بەرسوورکە یەکی
حەمام باش تیژی بکە ی، بە ئەندازە ی ئەسپیکی گەرە دەبی.

- لیم روون بوو که ئیمانی به و قسهیه ههیه ههر بۆیه گوتم: «وايه ئەگەر باش تیری بکهی، گهوره دهبی.» له خۆشیان هاواری کرد و گوتی: «وايه، به لām دایکم، ئه و بئی عهقله پیم پیده که نی.» دواي دهرپرینی هیندیک وشه که له بالایی ژنیک نه ده وه شاهه، درژیهی پی دا: «بئی عهقله! ئەگەر پشیلهیه کیش زگی تیر بئی به ئەندازهی ئەسپیکی لی دئی. مه گەر وا نییه؟»

- بۆچی، به لئی، ... له وانهیه .

- حه یف که من خوارده مهنی زۆرم نییه! دهنه گهوره ده بووم! «له خۆشیان وه جوولله که وتبوو و دهسته کانی به شیوهیه کی جوان ده جوولانده وه: «میشه کان به ئەندازهی سه گ گهوره ده بن! له به رسوکه کانی حه مامیش ده توانی بۆ بارکیشان که لک وهریگری. ئەگەر به ئەندازهی ئەسپیک گهوره بن، هیزیشیان زیاد ده کا. وا نییه؟»

- چاو لیبه که ئەوان سمیلیان ههیه .

- سمیلیان هیهچ عه یبیکي نییه، ده کرئ به جیی زاریان بئی. ئەگەر جالجالۆکه یه ک ئەندازهی ئەگەر گوتم به ئەندازهی چی؟ به ئەندازهی بیچووه پشیلهیه ک بوایه، ئەوه ئیدی زۆر سامناک ده بوو! سه د بریا من لاقم هه بوایه! به هه موو توانامه وه کارم ده کرد و ته وای ئه و جانه وهرانه م تیر ده کرد. ده چوومه سه ر کار و خانوویه کم له نیو مه زرایه کی سه رسه وز بۆ دایکم ده کرپی. ئەتۆ تا ئیستا له نیو مه زرای سه رسه وز بووی؟

- ئەهی چۆن .

- باس و تاریفی مه زرا و له وه پرگه م بۆ بکه . بۆم باس ده که ی؟

- ده ستم کرد به باسکردنی کیلگه و مه زراکان. زۆر به ئیشتیاوه بئی ئەوه ی قسه که م بپرئ، گوئی هه لخستبوو و هیدی هیدی مژۆله کانی قورس ده بوون و زاره بچووه که که ی ده کرایه وه، ههر ده تگوت خه وی لیکه وتوووه . به دیتنی ئەو دیمه نه ورده ورده ده نگم کز کرد، به لām دایکی به سه ماوهره وه هاته ژووری، پاکه تیکی له بن هه نگلی دابوو و شووشه ودکایه کی له نیو باخه للی



حەشاردابوو.

..... هاتمەوہ .

کۆرەکەى چاوەکانى هەلێنان، هەناسەىەكى هەلکێشا و گوتى: «ئەوێم
خۆش دەوئى. شوێنێكى بێدەنگ، تەنیا گۆل و سەوزى لى بى. دایە بۆچى
داشقە و بارگینێک بەکرێ ناگرى، لە ناو کێلگە و شیناىیدا نامگێرى؟ هەر
پیر دەبم و ئەو شوێنانە نابینم. لە کۆتاییدا بە بى حورمەتیهو گوتى:
«سوێند دەخۆم کە قاحبەى.» دایكى بە لەسەرەخۆییهو لەوانیهو گوتى:
«سوێند مەخۆ ئەتۆ هێشتا بچووک، نابى ئەو قسانە بکەى...»

سوێند مەخۆ، هەموو کارێکت کەلەک و کۆلەکە، وەک سەگى
بەرەلا هەر جینگایەكى پیت خۆش بى دەپۆى، مەروڤێكى بەختەوهرى. گوتى
پاگرە کێلگە سەرسەوزەکان خوا خولقاندوویەتى؟
باشە بۆچى؟

بۆ ئەو خەلکە بتوانن لەوئى سەیران بکەن و خۆش پرابوینن.
کۆرەکە بزهیهكى هاتى و هەناسەىەكى هەلکێشا: «کێلگە
سەرسەوزەکان! پێشانگا کەم دەبردە ئەوئى و هەموویانم ئازاد دەکرد، تا بە
کەیفى خۆیان بەولا ئەولادا بپۆن. گوتى بگرە! خوا لە کوئى دروست دەبى؟
دایكى زېرەكى کرد و لە پێکەنینا وەخت بوو دلى لەخۆ بێتەوہ، لەسەر
جینگایەکەى پراکشابوو و لە حالیکدا لاقەکانى بەرز کردبووہ و لىكى دەدان
گوتى: «خوايه! چ..... مندالێكى نازدار! بنیادەم لە پێکەنینا دلى لەخۆ
دەبیتەوہ، ئىدى ژيانى لەگەل ناکرئ!» لىکا بەو پێکەنینەوہ رامابوو بە
هیندیک وشەى رەق، کە ئاوازی خۆشەوېستى پێوہ دياربوو جنىوى پى
دا.

وەک مندالان وایە، هەر پیم خۆش نیه پێبکەنى! ديسان هەر
هەمان قسە ناشیرینەکانى دووپات کردوہ.

گوتم: «لىی گەرئى با پێبکەنى. بىرى لى مەکەوہ.

لىکا پازى بوو: «نا بىرى لى ناکەمەوہ، تەنیا کاتیک پەنجەرەکان خاوين



ناکاتهوه، توورپه ده بم. هه ر من ده پاریمه وه په نجه رهکان بشۆ. ناتوانم نووری خوا ببینم، به لام هه موو کات له یادی ده چی.

ژنه که له حالیکدا جار جار پیده که نی، ئیستکانه کانی شوشت و به چاوه شینه دره وشاوه کانی چاویکی له من ترووکاند و گوتی:

«کورپکی جوانم هه یه؟»

لنکا له ناکاو له منی پرسی: «ئه تۆ بی عه قلی؟»

نازانم. بۆچی؟

دایکم ده لئ ئه تۆ بی عه قلی.

ژنه که به ترسه وه هاواری کرد و گوتی: «بۆ ئه م قسه یه ده که م؟ ئه و ژنیکی مهستی له سه ر جاده هه لگرتۆ ته وه و هیناویه ته وه مائی و جلوبه رگی گۆرپوه

و نواندوویه تی و دوایی بۆ خۆی رۆیشتوه.»

بۆ خۆت وات گوت.

من مه به سستیکی خراپم نه بوو. ئه تۆ بۆ شه یتانی له من ده که ی.

وای! زۆر بی شه رمه!

ژنه که ش وه ک مندالیک قسه ی ده کرد. ئاوازی دهنگی کچانه بوو، چاوه کانی خۆشه ویستییه کی کچانه ی تیدا بوو، هه رچه ند روخساری به و لووته پانه

و لیوه هه لگه راوه کانی و ددانه ئاشکراکانی ناشیرینتر خۆی ده رده خست، به لام بزه یه کی هه میشه یی له سه ر روخساری نه خشی به ستبوو.

له سه رخۆ و هیندی گوتی: «چایه که مان نه خۆینه وه.»

سه ماوه ر له سه ر سندوقییک له قه راغ لنکا دانرابوو، هه لمه تووکی ئاوی کوللو که له ژیر سه رپۆشی سه ماوه ره شکاوه که ده هاته ده ری و به ته نیش

شانه کانی ئه ودا تی هه لده بوو. دهسته بچووکوکانی له به رامبه ر ئه ودا راگرت و دوای ئه وه به ری دهستی ته پ ده بوو، به مووی سه ری وشکی ده کرده وه.

خه وائوو چاوه کانی له سه ر یه ک دانا.

دوای ماوه یه ک گوتی: «کاتییک گه وره بووم، دایکم داشقه و بارگینیکم بۆ ده کپئ، ئه و کات به نیو شه قامه کاندا ده گه رپم و سوال ده که م. ئه و کات که



پارە و پوولئىكى چاكام گىر كەوت، دەچم بۆ كىلگە سەرسەوزەكان. «
دايكى ھەناسەيەكى ھەلكىشا و ھەر لەو كاتەشدا پىكەنى. بەستەزمانە!
كىلگەيەكى بۆ بەھەشتە. بنىادەم لەوئى دەتوانئى چ بدۆزىتەوھ؟ تەنيا چەند
ئۆردووكا، سەربازى وەحشى و دىھاتى مەست....

لنكا نىوچاوانى تىك نابوو، ھاتە نىو قسەكانى و گوتى: «درو دەكەى. لە
ئەو بېرسە كوئىستان چۆنە. ئەو كوئىستانى ديوە.....»

- «يانى من ئىستا نەمديوە؟»

- بۆچى ئەو كات كە مەست بووى.

وھك دوو منداڵ پىكەوھ شەپە قسەيان بوو. لەو ماوہيەدا ھالائى گەرمى
دەمەو ئىواران بۆ ھەوشەكە ھىرشى ھىنابوو. ھەورىكى رەشى چلكن
ئاسمانى داگرتبوو، وردەوردە خۆر پەناى دەگرت و ھەوا تاريك و تاريكتەر
دەبوو.

ئىستا كورپەكە چايەكەى خواردەوھ و وردە وردە ئارەقەى دەرکرد. چاويكى
لە من و دايكى كرد و گوتى:

- ھەموو شتىكم خواردوھ، ئىدى ئىستا خەوم دئ.

ژنەكە گوتى: «بخەوھ.»

- بەلام ئەو دەيھەوئى بروت، دەتھەوئى بروتى؟

ژنەكە لە ھالىكدا بە ئەژنۆ لە منى دەكوتا گوتى: «غەم مەخۆ ناھيئلم
بروات.»

لنكا پاراوھ كە: «نەپۆم» چاوەكانى لەسەريەك دانا، باويشكى ھاتى و خوى
خزانە ناو سندوقەكە، لەپردا سەرى ھەليئا و بە ئارامى بە دايكى گوت:
«بۆچى مېردى پى ناكەى؟» ئەتوش وھك ئەو ژنانەى ديكە زەماوەندىك
وھپئى بخە. بەو جۆرە كە ئەتۆ لەگەل ھەموو پياويك رادەبوئىرى... ئەوان
ھەر لە تۆ دەدەن..... بەلام ئەوھ مروقيكى باشە.

ژنەكە سەرى بە سەر ئىستكانە چايەكەيدا شۆر كردهوھ و گوتى: «بىدەنگ
بە، بخەوھ.»



- ئەو پوولدارە .
- ماوەیەك ژنەكە بێدەنگ بوو، چایەكەى خۆى خواردووە و لە دواییدا وەك ئاشناىەكى كۆن، رووى لە من كرد و گوتى: «ئەوەش ژيانى من، بى چرپە و هەلأ، تەنیا من و ئەو و هىچ كەسى دىكە، لەو حەوشەىەدا لۆمەم دەكەن، كە من قاحبەم . ئەگەر واش بى من شەرم لە كەس ناكەم . ئىستا دەبىنى چ ديارىيەكم، هەموو چاوم لى دەكەن بۆ چ كارىك دەبم . بەستەزمانە خەوى لى كەوت . منداللىكى باشم هەيە، وا نىيە؟
- وايە زۆر باشە .
- ناتوانم پر بەدل چاوى لى بكەم، چ گله بىيەكى هەيە!
- بەلى، منداللىكى بەهۆشە .
- وايە بايشى پىرە پىاوئىكى نەجىب بوو، چى پى دەلىن؟
- دەفتەرداران خوايا! ناتوانم وەبىرم نايەتەوہ ئەوانەى سەروكارىان لەگەل سەنەدە
- مەبەستت سەردەفتەردارى ئەسنادى پەسمىيە؟
- وايە، پىرە پىاوئىكى بە حورمەت بوو، زۆر لەسەر دلان بوو، ئاشقى من بوو، خزمەتكارى مالىان بووم .
- لاقە رووتەكانى كورپەكەى بە پەرۆ و پالى داپۆشى، سەرىنە چلكنەكەى بن سەرى رىكوپىك كرد و درىژەى بە قسەكانى دا:
- لەپردا مرد، شەو بوو، تازە لە لای هاتبوومەوہ، كە كەوتە سەر عەرزى ژوورەكە و تەواو بوو .
- كواس دەفرۆشى؟
- بەلى .
- كار بۆ خۆت دەكەى؟
- نا بۆ يەكى دىكە .
- كەمىك نزىكتر دانىشت و گوتى: «خۆت زۆر سەنگىن و ماقوول مەكە . ئىدى دەستت پى ناگا . لە هەر كەس پىت خۆشە بپرسە، هەموو ئەوانە



دەزانن.»

– خۆم ماقوول و سەنگىن نەكردووه . دواى ئەو دەستە بچووكەكانى
 كە پىستەكەى پىرلۆك ببوو و نىنۆكەكانى شكابوون، لەسەر رانم دانا، زۆر
 بە خۆشەويستىەو دەريژەى دا: «لە بابەتى لىكا زۆرت سوپاس دەكەم،
 ئەورۆكە زۆر خۆشى لى گوزەرا، ئەويش لە ساىەى لوتفى تۆ بوو.»
 گۆتم: دەيى برۆم.

– بە سەرسوپمانەو پەرسى: «بۆ كوئى؟»

– لە شوينىك بەلپىم داوھ .

– بىمىنەوھ .

– ناتوانم .

چاويكى لە كورپەكەى و پەنجەرە و ئاسمان كرد و بە ئارامى گوتى: «بىمىنەوھ
 بە پارچەيەك دەم و چاوم دەبەستم... لەبەر كورپەكەم ئەو كارە دەكەم .
 بى ئەندازە دۆستانە و ئىنسانى و گەرم و گورپ قسەى دەكرد . چاوهكانى
 وەك چاوى مندالىك دەچوون و لە روخسارى ناشىرىنىدا بزەيەك داگىرسا .
 نە بزەى لى قەوماويك، بەلكو بزەى دەولەمەندىك كە دەيتوانى شوكرانەى
 خۆى زۆر بە چاكى بە جى بگەيەنى . كورپەكە گەلىك جار دەجولآوھ و خۆى
 كۆدەكردەوھ و هاوارى دەكرد:

«دايە دەيانهەوى راكەن، دايە وەرە!»

ژنەكە خۆى بەسەردا شۆر كەردەوھ و بە منى گوت: «خەون دەبينى»
 لە جىي خۆم ھەستام و چوومە ھەوشەكە، لەوى راوھستام و نوqmى
 خەيالآتى خۆم بووم . دەنگى ئاوازەيەك كە كەسىك لەبەر خۆيەوھ و پىنەى
 دەكرد، بەر گويم كەوت، لە پەنجەرەى ژيىرخانەكەوھ كە دەھاتمە دەرى،
 دايك لاي لايەكى سەيرى بۆ كورپەكەى دەگوت . وشەكانى ئەو بە تەواوى
 دەبىستەران:

«چارە رەشەكان لەگەل خويان دىنن»

ئەو كويژەوھەريانەى كە ھۆش لە مرۆف دەفپىنن و



دلەكان لەت لەت دەكەن .

واى لەو كۆيرەوهرىانە، لەو كۆستانە، لەو دەردانە!

لە كۆئ خۆ حەشار بەم، واى! لە كۆئ؟!»

منیش لە حالێكدا ددانەكانم لێك قفل ببوون، هەتا لە داخى كۆيرەوهرى
هاوارێك لە دەروونم هەلنەستى، بە پە لە حەوشەكەم بەجیھێشت .

دایک و کور*

«ماکسیم گورکی»

سەبارەت بە دایکان تا دنیا دنیا بە دەتوانین چیرۆکی بێ پرانە وە بگێرینە وە .
چەند هەفتە بوو، کە دوژمنان تەنگاوتەنگ و بە شیوەی بازنەیی، شاریان
گەمارۆ دا، ئەوان نوقمی ئاسن و پۆلا بوون، شەوانە ئاورەکانیان وەک
تەپۆلکە یەک دەکردە وە، بە چاوی سووری بێ ئەژمار، لە شەو زەنگ دا،
چاویان لە دیوارەکانی شار دەکرد و لە چاوە سوورەکانیان ترووسکە
شادی دەباری و گپی سەرکەوتنی لێ بەرز دەبوو و ئەو هەستە هەپەشە
خولقینە لە شاری گەمارۆ دراوا، خولقینەری گەلی بۆچوونی پەش
بوو. لەسەر دیوارەکانی شاردا دەیان دی، کە گەمارۆی دوژمن بێ
پسانە وە تەنگ و تەنگتر دەبیتە وە، لە قەرەغی ئاورەکان سیپەری ئەوان
بە جوانی دەبینرا، حیلە ئەسپەکانیان کە قەلەو و تیر بوون دەبیسترا.
زینگە زینگی چەکەکان و قاقای پیکەنینی ئەوان، بە گوێی خەلکی شار
دەگەیشت، دەنگی گۆرانی سەرکەوتوانە کە سانیک کە لە سەرکەوتنی
خۆیان دڵنیا بوون، بە گوێ دەگەیشت. تۆ بلیی لە گوێی مەوقدا هیچ



شتیک له ده‌نگی گۆرانی و پیکه‌نینی دوژمن ناخۆشتر و دزیوتر هه‌بی!
 دوژمنه‌کان هه‌موو ئه‌و جۆگانه‌ی که ئاویان ده‌گه‌یاندە شار، به‌که‌لاک پڕ
 کردبوو، رزه‌کانی ده‌ورووبه‌ری دیوار و سه‌نگه‌ره‌کانی شاریان سووتاندبوو،
 کێلگه‌کانیان گێره‌ کردبوون، داری باخه‌کانیان له‌ په‌گه‌وه‌ ده‌ره‌ینابوون،
 شار له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ ئاوالا و بی په‌سیو بوو، هه‌موو کاته‌کانی رۆژ تۆپه
 ئاورهاو‌یژه‌کانی دوژمن ریژنه‌ی ئاور و ئاسنیان به‌سه‌ردا ده‌باراندن.

ده‌سته‌کانی سه‌ربازانی نیوه‌ برسی، که له‌ شه‌ر ماندوو بوون، به‌ رووگرژی
 له‌ نیو کۆلانه‌ ته‌نگه‌به‌ره‌کانی شاردا ده‌گه‌پان. له‌ په‌نجه‌ره‌کانه‌وه‌ ده‌نگی
 ناله‌ی برینداره‌کان، هاواری قسه‌پراندن و تووک و دوعا و له‌ خۆدانی ژنان
 و گریان و شیوه‌نی منداڵان ده‌بیسترا. هه‌موو له‌سه‌ره‌خۆ و به‌ هیووری
 قسه‌یان ده‌کرد. تۆ بلێی دوژمن هی‌رش‌ی ده‌ست پێ کردبیت! به‌ تایبه‌تی
 ناخۆشترین کاته‌کانی ژیان له‌ سه‌ره‌تای شه‌و ده‌ستی پێ کرد، له‌به‌ر ئه‌وه
 کاتیک سی‌به‌ری ره‌ش و تاریک له‌ نیوه‌پراستی دۆلی شاخه‌کان ده‌هاته
 ده‌ری، بالی به‌سه‌ر ئۆردووگای دوژمن راده‌کێشا. ئه‌و سی‌به‌ره‌ بۆ لای
 دیواره‌ دارپوخواوه‌کانی شار ده‌هاته، مانگ وه‌ک مه‌تالیک خۆی ده‌نواند،
 که له‌ مه‌یدانی شه‌ردا له‌ ژێر زه‌بری شمشێردا له‌ت و په‌ت بووه، له‌سه‌ر
 به‌رزایی کێوه‌کانه‌وه‌ وه‌دیار ده‌که‌وت، له‌ بێده‌نگی و تاریکی‌دا، ناله‌ و
 شیوه‌ن چاکتر و باشتر ده‌بیسترا. خه‌لکیک، که له‌ په‌نج و کوپره‌وه‌ری
 و برسیه‌تیدا برستیان لێ برابوو و چاوه‌پوانی یارمه‌تیده‌ریک نه‌بوون،
 رۆژبه‌ رۆژ هیوا برابوتر ده‌بوون. خه‌لک به‌ ترسه‌وه‌ ده‌یان روانیه‌ مانگ و
 ددانی تیژی کێوه‌کان و زاری کراوه‌ و ره‌شی دۆله‌کان و ئۆردووگای پڕ له
 هه‌را و هه‌نگامه‌ی دوژمن. ته‌واوی ئه‌وانه‌ هه‌په‌شه‌ی مه‌رگیان ده‌کرد، هیچ
 ئه‌ستیره‌یه‌کی هیوا بۆ دلدانه‌وه‌ی ئه‌وان نه‌ده‌دره‌وشایه‌وه‌.

له‌ ترسانا نه‌یانده‌وی‌را له‌ مالله‌کانیان چرا و ئاور داگیرسینن، ته‌واو تاریکی
 به‌سه‌ر کۆلانه‌کاندا زال بوو، له‌و تاریکییه‌دا، ژنیکی بێده‌نگ که سه‌راپای
 خۆی له‌ بالا پۆشیکی په‌ش پێچابوو، بێده‌نگ وه‌ک ماسییه‌ک که له

قوولایى رووباردا مەلە بکات، بە کۆلانەکاندا تێپەر دەبوو، خەلک کە ئەویان دەدیت، لە یەکتريان دەپرسی: هەو؟ هەو! ئەو کات کە بە پەلە لە نۆتاق نامی دالانەکاندا ون دەبوو، بەلارە ملێ و بێدەنگ و بە پەلە لە تەنیشتی رادەبوون، فەرماندەى دەستەکانی کێشکچی و پاسەوانەکان بە توورەبیەو پێیان دەگوت:

– بانو ماریاننا، ئێو دەیسان لە ناو کۆلاندا دەخۆلێنەو؟ وریابە رەنگە تۆ بکوژن، کەس نێیە کە وەدوای بکوژانی تۆ بکەوئى....
ژنەکە بالای راست دەکردەو، هێدی و ئارام رادەووەستا، بەلام تاقمەى کێشکچی بە لايدا تێدەپەرین و نەیان دەوێرا یان بێزبان نەدەهات دەستی لێ بوەشێنن. پیاوێ چەکدارەکان بە چەشنێک خۆیان لێ دوور دەکردەو و لە نزیکبوونەو لە ئەو خۆیان دەپاراست، کە هەروا بزانه تەرمى مردووێە کە. ئەویش لە تاریکیدا دەمايەو و دەیسان ئارام و تەنیا بەرەو لایەک دەپۆشیت، لال و رەش و هەروەک کانگەى بە بەختی شارە لە کۆلانێک بۆ کۆلانێکی دیکە، دەورووبەری ئەو سنوور و نالە و شیوون و گریان و دەمەتەقەى سەربازە نۆچاوان تالەکان، کە بە تەواوی بێئومێد ببوون دەبێسترا، وەدوای ئەو دەکەوتن و لە هەموو جێگەیک بەدوایدا دەخۆشین و جەرگیان زامار دەکرد.

ئەو ژنەش دایک بوو، یەکیک لە مڕۆقەکانی ئەو ولاتە بەلا لیدراو بوو. لە بیرى نیشتمان و کورپەکیدە بوو. کورپەکەى گەلێک جوان و بەزەوق بوو، بەلام بێبەزەبیانە فەرماندەری تاقمێکی دەکرد، کە شاریان وێران دەکرد، تا ماوێەک لەمەوبەر دایک بە تاسەو دەپروانییە کورپەکەى، ئەوى وەک دیارییەکی بە نرخ بۆ ولاتەکەى دەزانی و بە یارمەتیدەریکی باشی دەزانی، بۆ شارەکەى کە هیناویەتە دنیاو.

ئەو شارە هیلانەیک بوو، کە بۆ خۆی و کورپەکەى لەویدا پێ گەشتبوون. سەدان ریشوولی نەدیترادۆلى دایکیان بەو بەردە کۆنانە کە باب و باپیرانی خانوویان پێ دروست کردبوون و دامەزرادەکانی شاریان پێ ساز



كردبۇون و بەزەبىيەكى كە ئىسكى كەى و كار و ھاورەگەزى ئەو لەگەل چىرۆك و شىعر و ھىواكان لەو ھەدا نۇستون، پىكەو ھەگى دەدا لە لای ئەو خۆشەوېست كردبۇون و خۆى پىو ھەگىبوو.

ئىستە ئەو دلە، نىكىتىن و خۆشەوېستىن كەسى لە دەست داو، دەگىا ئەو دلە ھەك تەرازوويەك بوو، كاتىك كە خۆشەوېستى ئەو بە مندالەكەى و شارى جىگەى لە دايىبوونى لە تاي تەرازوو دەنا، نەيدەتوانى ساخ ھەبى داخو كام لای تەرازوو قورستىر و كام لای سووكتىرە.

بەو جۆرە شەوانە بە كۆلانە كاندا دەپۇشت و زۆر كەس ئەويان نەدەناسىەو، ترس ھەلى دەگىتن و بالاي رەشى ئەويان بە كانگاي مردنىك دەزانى، كە لە ھەمووان نىزىك بۆتەو، ھەر كەس ئەويان دەناسىەو بە بىدەنگىيەك لىي دۇور دەكەوتنەو.

بەلام شەوئى: لە سووچىكى دۇور و تارىك لە نىزىك شورەى شار، دايك تووشى ژنىكى دىكە بوو، ئەو ژنە جوولەى نەدەكرد، ھەك پارچەبەك لە زەوى، لە بەرامبەر تەرمىكدا ئەژئوى دادابوو، سەرى پىر لە كەسەرى بەرەو روى ئەستىرەكان راگىتبوو، دۇوعاى دەكرد. لەسەر سەرى ئەوئىش كىشكچىيەكان بە سرتە قسەيان دەكرد. دايكى خائىن لەو ژنەى پىرسى: مېردەكەتە؟

— نە

بىراتە؟

— نەخىر مندالەكەمە، مېردەكەم سىزىدە رۆژ لەمەوېئىش كوژرا، ئەوئىش ئەمپۆ كوژرا. دواى دەرىپىنى ئەم رستەبە دايكى كوپ كوژراو ھەستا و بە نىشانەى رازىبوون گوتى: دەبوورى ئەى خوداوند، كە ھەموو شتىك دەبىنىت و دەزانى من سوپاس گوزارى تۆم! دايك پىرسى:

— بۇچى؟

ژنە كوپ كوژراوھەكە ۋەلامى دايەو:



- ئیسته که کورپه کهم له شهردا بو پارێزگاری له نیشتمان سه بهرزانه کوژراوه، ده توانم به ئاسووده بیهوه بلیم که ترسی له دلێ مندا دروست کردبوو، زۆر هۆگری ژیانی ئاسووده و خۆش بوو، ده ترسام وهک کورپی ماریاننا به شاره کهی خه یانهت بکا و بیته دوژمنی خوا و ریبهری دوژمنانی ئیمه وه ئهستو بگری. نه فرین له ئه و دایکه که هیناویه ته سه ر زوی و پیی گه یاندوو.

ماریاننا رووی خۆی داپۆشی و دوورکه وته وه، به لام به یانی زوو چوو له ی پارێزه رانی شار و گوتی:

- یا من بکوژن یا ده روزه ی شار بکه نه وه، تا منیش بچمه له ی کورپه کهم، که بوته دوژمنی ئیوه و ولاته که ی خۆی. ئه وان وه لامیان دایه وه:

تو ئیسته که ده بی به چاوی ریزه وه سه یری ولاته که ت بکه ی، کورپی تو هه ر به و جوړه که دوژمنی هه ر کام له ئیمه یه دوژمنی تۆشه .

- من دایکم، ئه وم خۆش ده وئ و خۆم به تاوانبار ده زانم، که ئه و ئاوا ی به سه ر هاتوو.

ئه و کات ئه وان که وتنه راویژ که چی لیبکه ن؟ دوا ی راویژ گوتیان: ویژدان ریمان پی نادا، که له بهر تاوانی کورپه که ت بتکوژین، ئیمه ده زانین که تو له و پیوه نییه دا چه نده ئازار ده چیژی، که وابوو چون باوه پ به وه ده کری، که تو ریگه ی ئه و تاوانه گه وره ت نیشان دابی! له لایه کی دیکه شه وه تو وهک بارمه شه بو شار پیویست نی، کورپی تو قه ت غه م له تو ناخوا، ئیمه وا بیر ده که ینه وه، که ئه و نارپه سه نه به یه کجاری تو ی له بیر بردۆته وه و ئه گه ر تو وا بیر ده که یه وه، که ده بی سزا بدری، هه ر ئه و سزایه بو تو به سه!

به پای ئیمه ئه و سزایه له مردنیش ترسینه رته!

- به لئ! ئه و سزایه زرا و تۆقینه!

ئه وان ده روزه ی شاریان کرده وه، دایکه یان ئازاد کرد، له سه ر شووره ی

شار را بۆ ماوۋەيەكى زۆر خىستىيانە ژىر چاۋدىرى، داخا چۆن لەسەر ئەو زەۋىيە كە ژىنگە و زىدى خۆيەتى و بەو ھەموو خويىنە كە كۆرەكەي رىشتوويەتى و زەۋى پى پاراۋ كىردوۋە، پى دەپيۆئى!

ئەو بە لەسەرەخۆيى ھەنگاۋى ھەلدېئاۋە، سەرى كىرپۆشى بۆ تەرمى شەھىدەكانى پارىزەرانى شار دادەنەۋاند .

بە بىزراۋى چەكە شكاۋەكانى دور ھەلدەداشت . ئاخىر دايىق لە چەكى ھىرش بىزىرن و بىزىان لىي دەبىتەۋە و تەنيا ئەو چەكەيان خۆش دەۋى، كە بۆ پارىزىگارى لە ژيان پىويستە!

دەتگوت لە ژىر بالاپۆشەكەيدا جامە ئاۋيىكى پىيە، دەترسا بىرپىژى، ھەر ئەندازە دورتر دەبوۋە بچوۋىكتر دەنۋاند، ئەۋانەي لەسەر شورە خىستبوۋىيانە ژىر چاۋدىرى، وايان بە بىر دەھات لەگەل لەشى ئەو ناخۆشى و غەم و دەرد و نائومىدى شارىيان جىھىشتوۋە .

دېتياڭ كە لە نيۋەي رىگاكەدا ۋەستا، كلالۋى بالاپۆشەكەي لەسەر سەرى لاداۋ ماۋەيەكى زۆر لە شار رامما، بەلام ئەۋانەي لە نىۋ ئوردوۋىگاي دوژمن ئەۋيان دىتبوو، كە بە تاقى تەنيا لە نىۋەپراستى دەشتى راۋەستاۋە، چەندتارمايى رەش ۋەك خۆي بى پەلەكردن بە پارىزەۋە لىي نىزىك دەبوۋنەۋە .

پىي گەيشتن، پرسىاريان لى كرد، چ كەسى و بۆ كوي دەچى؟
ژنە گوتى:

—سەردارى ئىۋە-كۆپى منە- ھىچ كام لە سەربازەكان گومانىان لە راستى قسەي ئەو ژنە نەبوۋ . راست و چەپيان لى گرت و لەگەلى ۋەپى كەۋتن و دەستيان كرد بە تارىف و پى ھەلاگوتنى كۆرەكەي، كە كۆپى تۆ زۆر ئاقل و ئازايە، دايىق بە فىزەۋە سەرى ھەلىئاۋە، گويى لە قسەكانىيان دەگرت و ھىچ پىي سەير نەبوۋ، كۆپى ئەو دەبوۋ ئاۋابى؟!

سەرنىجام خۆي لەبەرامبەر كەسىكدا بىنى، كە تۆ مانگ پىش لە دايىكبۋونى دەيناسى، بەرەۋ روۋى كەسى بوۋ، كە قەت خۆشەۋىستى ئەۋى بۆ



ساتیک له دلی خۆی دهرنه هاویشتبوو. کورپه که ی له بهرامبه ریدا نوقمی جلوبه رگی مه خمه ر و ئاوریشم بوو و چه که که شی نوقمی جه و اهیزات بوو. هه موو شتی که ئه و جوړه که ده بوو و ابی. زۆر جارن دایک به تاییه تی له خه ودا ئه وی (کورپه که ی) به ناوبانگ و ده وله مهن دی شیوی پیدای هه لگوتن دیتبوو. کورپه دهستی دایکی ماچ کرد و گوتی:

- دایه! تۆ هاتی بۆ لای من، له نیاز و مه بهستی من تیگه یشتی، هه ر سبه ی ئه و شاره دوعا لی کراوه داگیر ده که م!
دایک وه بیری هینایه وه:

- شاریک که تۆ لیی له دایک بووی؟!

لاو، که له ئازایه تیه کانی خۆی سه رمه ست بوو و خولای و ده ده سه ته یانی ناوبانگی زیاتری ده کرد، به هه ستیکی سه رکیشی لای و ئازایه تیه وه گوتی:

- من بۆیه له دایک بووم، تا ئه و دنیا یه مات و چه یران که م! من له بهر خاتری تۆ ره حم به و شاره کردووه. ئه و شاره وه ک دروویه ک له لاقی من هه لچه قیوه و به ره له سستی ناو و ناوبانگی خیرای منه، به لام ئیسته «سبه ی» ئه و هیلانه سه ربزیوه و یران ده که م!
دایک گوتی:

- هیلانه یه ک، و یران ده که ی که هه ر به ردیکی ئه وی له مندالیه وه تۆ ده ناسی وه بیرت دئ!

- به رده کان! مادام که مرۆفه کان ناچارن به قسه کردن نه که ن لالان، به تیله سه به رت به من کیوه کان زاریان بکه نه وه و قسه بکه ن، من ویستاری ئه وه م!
دایکی پرسی:

- ئه دی به خه لک ده لیی چی؟

- ئاخ! وایه، من ئه وانم له بی ره، دایه! ئه وانیش بۆ من پیویستن، له بهر ئه وه ئازایان و قاره مانان ته نیا له بی ره وه ری ئه واندا بۆ هه میشه



دهمیڤتتهوه!

- قاره مان ئهوه كه سهیه له پاش مردن ژیان دروست دهكا، ئهوه كه سهیه كه به سهر مردندا زال بێ. كور وه لامي دایهوه:

نا! رووخینه رانی ههروهك دامه رزینه رانی شارهكان ناو به دهروه وه و سهه بلندن. چاو لێ بکه شاری رۆم نازانین «رمولس» دروستی کردهوه، یان كه سیکی دیکه، به لام ناوی «لاریخ» هه موو ئازیانی كه ئهوه شارهیان وێران کرد، پوون و ئاشکرایه.

دیسان دایک وه بیری دینتتهوه!

- ئهوه شاره و ئهوه ئازیانه جاویدان، كه نیشانیکیان لێ نییه، هه به و جوره تا رۆژئاوا له گهڵ دایکی قسهی کرد. ئیدی دایک به دهگهمن قسهی شیتهانی کورپه که ی دهپری. سهری به عیزهت و کهرامهتی له بهر خو نابوو و جار له گهڵ جار زیاتر به سهر سینگیدا شوپ دهبووه.

دایک، دروست دهکات و گیان ده به خشێ، پارێزگاری دهکات. قسه و باسی، وێرانی و رووخاندن له بهرامبهه دایکدا به نیشانهی دوژمنی و نارهبازی تهی له گهڵ ئهوه. لاو ئهوه نازانی و ههستی پێ نه کردوو وه له گهڵ ئهوه شته كه مانا و چه مکی ژیا نی دایکه به ره به رهکانی دهکات.

دایک هه موو کاتیک دوژمنی مردنه، دایک هه موو کاتیک رقی له وه دهسته ده بیته وه، كه مردن بو مال له کان رینوینی دهکا و له گهڵ ئهوه دهسته دوژمنایه تی ههیه. کورپی ئهوه، ئهوانه ی نه ده دی، ده رکردنی ناو و ناوبانگ ئهوی کویر کردبوو. ههروه ها نهیده زانی كه دایک کاتیک ژیا نیك به ناوی دایک پیک دینی و پارێزگاری لێ دهکات، ئهگه ر بدریته بهر هیرش- دپندهیه کی زور عاقل، به لام بێ بهزهیی و بێ ترسه.

دایک چه ماوه دانیشتبوو له په رده ی لادراوه ی چادری فرماندهری را شاریکی ده دیت، كه له و شاره دا بو ئه وه لێن جار له رزینی شیرین و به تامی نوتفه و برووسکه کانی ژانه یته ری زانی. ئهوه کورپی به دنیا هیئاوه، كه ئیسته



نیازی وێرانی و لێک هه‌لته‌کانی ئه‌و شاره‌ی هه‌یه . ترووسکه‌ی سووری خویناوی رۆژ له بورج و شوره‌ی شاری دابوو. شوشه‌ی په‌نجه‌ره‌کان دروشانه‌وه‌یه‌کی نامۆیان هه‌بوو، ده‌تگوت ته‌واوی شار برینداره و شیریه‌ی سووری ژیان له سه‌دان برینی ئه‌ودا ده‌تکێ .

کات ده‌رۆیشت، ورده‌ورده شار په‌ش ده‌بوو، ده‌تگوت پاشماوه‌ی لاشه‌ی مردوویه‌که . ئه‌ستێره‌کان له ئاسمانی شاره‌وه ده‌رکه‌وتن، وه‌ک هه‌زاران مۆم ده‌چوون، که له ده‌وری جه‌نازه‌یه‌ک هه‌ل کرابن، تێپوانینی دایک تا نێو ماله‌ تاریکه‌کانیش بری ده‌کرد، که خه‌لکی شار له ترسی کورپه‌که‌ی ئه‌و نه‌یان ده‌وێرا چرا و ئاور له ماله‌کانیان داگیرسێنن، نه‌کا سه‌رنجی دوژمن رابکێشن، تێپوانینی دایک له ته‌واوی داڵانه‌کانی شاردا بری ده‌کرد، که بۆنی که‌لاک هه‌وای ئه‌وییان ژاراوی کردبوو، ده‌نگی سهرته‌ی خه‌لکێک که چاوه‌پوانی مردن بوون ده‌بیسترا. دایک هه‌موو که‌س و هه‌موو شتیکی ده‌دی. ته‌واوی ئه‌و شتانه‌ی بۆ دۆست و ئاشنایان بوون، ئه‌وه‌نده نزیک بوونه‌وه، ده‌تگوت له به‌رامبه‌ری دانراون و بێده‌نگ و ئیشک چاوه‌پوانی برپاری ئه‌ون. دایک وای هه‌ست پێ کرد، که دایکی ته‌واوی خه‌لکی ئه‌و شاره بۆ خۆیه‌تی.

له به‌رزایی ره‌شی کێوه‌کان، هه‌وره‌کان وه‌ک ئه‌سپی بالدار بۆ لای پێده‌شته‌کان ده‌هاتنه‌ خوارێ و بۆ لای شاری مه‌حکوم به‌ وێرانی هه‌لده‌فرین.

کورپه‌که‌ی ده‌یگوت:

- ئه‌گه‌ر شه‌و به‌ ئه‌ندازه‌ی پێویست تاریک بێت، ره‌نگه هه‌ر ئه‌و شه‌و هێرش بکه‌ین! کاتیکی رۆژ له چاوی مرۆف ده‌دا و بریقه‌ی چه‌ک ئازار ده‌دا، ناتوانێ چاک شمشیر بوه‌شێنێ، له کاتی ئاوادا ده‌ست به‌ هه‌له‌ زه‌بر ده‌وه‌شێنێ .

کورپه‌ ئاوا‌ی ده‌گوت و به‌ سه‌رنجی ته‌واو، چاوی له شمشیره‌که‌ی ده‌کرد. دایک به‌ کورپه‌که‌ی گوت:



- وهره ئيره، سهرت له سهر سينگم دابنئ، تاويك بهسيوه و كاتهكانى مندالى وهبیر خۆت بینهوه، كه تۆ چهنده خاوهن بهزهیی و بهزهوق و شوق بووی و چهنده ههموو لایهك تۆیان خۆش دهویست. كوره به قسهی دایکی کرد و سهری لهسه رانی دانا، چاوی لیک ناو گوتی:

- من ته نیا دوو شتم خۆش دهوئ، ناو بهدهرهوهیی و دایکم. دایه تۆم بۆیه خۆش دهوئ، ئه و جوره كه دهباویه بيم ئاواشت هیناومه سهر زهوی.

دایک به سهر ئه ودا شوپر بووه پرسى:

- لهگه ل ژنان چۆنى؟

- ژنان زۆر زۆرن. وهك ههموو شتیك به زوویی پیاو لییان تیر و بیزار دهبیئت.

- دایک بۆ ئاخیرین جار لئی پرسى:

- تۆ ئارهزوو ناکهی، مندالت هه بی؟

- مندال بۆچی؟ بۆ ئه وه كه بیانکوژن؟ كه سیکی وهك من پهیدا دهبیئت ئه وان دهكوژئ و من تووشی ئیش و ئازار ده بم و له و كاته دا پیرو پهك كه وته م و ناتوانم تۆ له یان بکه مه وه.

دایک هه ناسه یه کی هه لکیشاو گوتی:

- تۆ وهك برووسکه ی سووتینه ر جوانی، به لام بی بههره ی.

كوره بزهییه کی هاتئ و گوتی:

- وایه، وهك برووسکه ی سووتینه ر...

سه ره نجام وهك مندالیك له سه ر سینگی دایکی خه وی لئ كه وت.

ئه و كات، دایک بالاپوشیکی ره شی به سه ر كوره كه ی هه لکیشا و ئه وی له بندا شارده وه، خه نجه ره تیژه كه ی له سه ر دلئ كوره كه ی دا و ئه ویش ته كانیکی خوارد و ده سه تبه جئ گیانی ده رچوو. ئاخه ر دایک چاك ده زانی دلئ منداله كه ی له كوئ لئ ده دا. وای ئه وه، لاشه ی بی گیانی ئه وی



له سه رانی را له پێش پاسه وانی چه په ساو دانا، رووی له شار کرد و گوتی:

– من وهک مرۆفیک ئه وه ندهم له توانادا بوو و ئه رکی خۆم بۆ ولاته کهم به جیهینا، به لām وهک دایک له گه ل کوره کهم ده مینمه وه! ئیدی درهنگ بووه که من مندالی دیکه م بئ، زیندوو مانه وهی منیش بۆ کهس پیویست نییه. ئه و کات به دهستی به توانا و نه ترسی، هه ر به ئه و خه نجه ره که هیشتا به خوینی کوره کهی یا خوینی خۆی گه رم بوو، له سه ر دلی خۆی دا، کاتیک دل زاماره، به ئاسانی ده تواندری بیپیک.



نووسەر

ئالا ھەنگرى گەلە

«نىكاندروڧ»

شەۋىك تا درەنگان لاي گوركى بووم، كاتىك بەرەو مال بوومەو، ئەو تا بەردەرگاي دەرى بەپپى كردم و گوتى:

– پاستى، بۆچى ئەتۆ ھەر بە شەو سەردانى من دەكەي؟ لە سيخورپەكانى پۆليس دەترسىي؟ پىم خوشە بە پۆژ ميوانم بى.

من لەگەل ئەو دا كە پىم وابوو ھىندىك جار خواردى نانى نيوەپۆ لە مالى گوركى يارمەتییەكى باشە بۆ ئەو داھاتە كەمەي من، بە ئەسپايى گوتم:

– بە پۆژ باش نىيە كاتى پۆژ دەوروبەرى تۆ بەردەوام كۆمەلىكى لىيە .

– باشىەكەي لىرەدايە كە كۆمەلىك ھەن . ھەم خەلك ئەتۆ دەبىنين

و ھەم ئەتۆش خۆت نىشان دەدەي . سەبەي وەرە، نەھار دەخۆين و لە دواييدا دەچىن بۆ ژوورى كارى من و گوئى بگرە، كە چۆن نووسەرە تازەكان



رینوینی دهکهم. رهنگه له کاتیکیشدا ئهو رینوینیانی من به کاری تۆش بۆین.

منیش سبهی رۆیشتم.

کاتیکی چاوم بهو دهسته کاغهزانه کهوت، که لهسه میزی نووسینی گورکی به شیوهیهکی ریکوپیک دانرابوون، به خۆم نهبوو، وهدهنگ هاتم!

- ههموو ئهوانه نووسینی کهسانی دیکهن؟!

ئهو دهسته کاغهزانهی که له بهر دهستی گورکیدا بوون، واوی دهچوو که دهیههوی لهگهڵ نووسهری ئهو بهرهمانهدا راویژ و قسه بکا، به غروورهه لهپی دهستی به سهردا هینان و گوتی:

- ئهوانه کهمن، کانگای سهرهکی ئهوهتا لیرهیه.

ئهو کات نیشانهی به تاقهیهکی ساکار کرد، که له تهختهی پان و لوس به درێژی تهواوی دیوار له پشت میزی نووسینی به دیوارهه داکو ترابوو. به درێژی تهختهکه، له سهرانسهری دیوار، دهستهی رهنگارهنگی کاغهزه نووسراوه جیا جیاکان به شیوهیهکی ریکوپیک، وهک بهسته و کتیب و لوله دانرابوون.

لهوی کاغهز دیواری و تهناهت کاغهزی ناسکی سیگاریش دهبیندرا.....

له راستیدا، چونکه من له پێشدا، سهبارت به زۆربهی نووسهراوی «نیرنی نووگورود» رهشبین بووم، ههر بۆیه ئهو کۆگا نووسراوه دهستنووسانهی خهڵکی دیکه دای هیزاندم و شوینهواری خراپی لهسهر دانام.

من به نارهحهتیهوه پرسیارم کرد:

- زۆر دهنووسن؟

گورکی به کهیف خۆشیهوه لهسهر کورسیه راحهتهکهی وهجووله کهوت، به دهسته گورهکانی له نیو ئهو گهنجینه دهستنووسانهدا کهوته گهپان، ههتا ئهو شتهی پێویستیهتی بۆ کار ئامادهی بکا، له حالیکدا وهک گوندیهکان وشهکانی دهردهبپی گوتی:



- زۆر، زۆرىش دەنوسن.
- من كورسيه كه م له نزيك كورسيه كه ي ئه و دانا، تا ئه و به شه له دهستنوسه كان كه گوركي ژيرياني به وردى خهت لى دابوو بخوينمه وه . ئه و كات بۆم دهركه وت، كه له سه ر يه ك زۆريه ي دهستنوسه كان دهگه رپينه وه بۆ شيوه بىر كرده وه ي ساكار خاوه ن به ره مه كان و له واندا له گوركي پارانه ته وه ، كه دهستنوسه كان تا كۆتايى بخوينتته وه ، له بهر ئه وه گرنگترين و جوانترين به ش له كۆتاييدا دهست پى ده كا .
- له گه ل ئه ودا هيشتا ره ش بين بووم به رامبه ر به و نوسه رانه و پرسيم:
- چ كه سانىك زياتر دهنوسن، ژنان يا پياوان؟
- هه م ژنان، هه م پياوان، وه ك يه ك زۆر دهنوسن . پۆحى مرۆف به و نوسينا نه شاد ده بى .
- له سه ر ئه و باوه رپه م ئه و شىتتبه زياتر به شى ئى وه ك ئيمه يه ، يانى لاوه كان؟
- نا، چاك بۆى نه چووى، پيرىژن و پيره پياوانىش دانامينن، خۆ پيره كانىش سه ربرده يان هه يه ، به لام ئيوه ي لاو چيتان هه يه ؟ هيشتا هه يچ، ته نيا هه ول و ته قه لايه ك ده كهن . پياويكى پير، كه جاروبار دىته ئيره ، لام وايه نه وه د سالى ده بى، هه موو شتىك ده زانى «دايره المعارف» يكي گه رپۆكه ، به لام ناتوانى بنووسى، ئه گه ر ئه وه بمرى پياو به خه سارىكى گه وره ي ده زانى، له گه ل خويدا خه زينه يه كى به نرڤ و گه وره ده باته ژير گل .
- له و كاته دا نوسه رانى ئه و نووسراوانه ي كه له سه ر ميژه كه ي دانرابوون، به ئه سپايى و يه ك يه ك ده هاتنه ژوورى كارى گوركي و من بۆ ماوه يه ك له قسه كردن وه ستام و ته نيا ئه وه نده م هه ل بۆ په خسا، كه بپرسم!
- ئيوه به سه ريه كه وه به كۆمه ل پيكه وه كار ده كهن؟
- گوركي ئه و پرسياره ي پى سه ير بوو و به په له وه لامى دايه وه :
- ئه و قسا نه چييه ! نا، گيانه كه م! ته نيا ئه مرۆ واى لى هاتووه ، كه



خەلکىكى زۆر كۆبۇونەتەوہ .

نووسەران لەسەرەخۆ و بە پارىزەوہ بە درىژايى ديوارەکانى ژوورەكە دەجوولان، دەترسان كە دەنگە دەنگ بەكەن يا بكوخن، ھەر شتى كە لەسەر رىگا بوايە زۆر بە پارىزەوہ لىي تىپەپ دەبوون و ھەوليان دەدا، كە لاق يا دەستيان وەمىز يا كورسى ژوورەكە نەكەوئ، نەكا لەو شوپنە شتىك پىس و نارىك بەكەن . رىز و حورمەتى بى رىاي ئەوان بە گوركى و ژوورەكەى، زۆر دلگىر و شىرىن بوو . من وام بىر دەكردەوہ (كە دەبى ھەرواش بى) . ئەو كات من دوورخراوہىكى سياسى بووم . زۆر بە ئاوات بووم، كە گوركى لە ئەدەبىياتى ئەوان بە تووندى رەخنە بگرئ و قسەى ناشىرىنيان پئ بلى . ديسان شىوہى بىركردەنەوہى من وابوو «بۆ خزمەت بە شوپش ناكەن و تىكەلاو بە خەباتى سياسى نابن؟ چونكە لە شوپشدا نە ناو وناوبانگ ھەيە و نە پارە و پولىك . تەنيا زىندان و دوورخستەنەوہ ھەيە . يەلام بۆلاى ئەدەبىيات وەك شەپۆلى دەريا دەپژئەن .»

گوركى كەوتە لىكۆلینەوہ و تۆيژینەوہى جيا جياى ئەوان . بیدەنگى تەواو، كە تايبەت بوو بە تالارەكانى دادگا، پىش راگەياندى حوكمى لە سىدارەدان، ژوورى كارى گوركى داگرت . زۆر بە كەمى خشەخشى كورسىيەكان يا ھەلكىشانى ھەناسەى ساردى نووسەرىك، كە باوہپى بە خۆى نەبوو و لە نىو خۆيدا خۆى سەرکوئە دەكرد، كە چۆن پىگەى بە خۆى و بەرھەمەكانى داوہ، كە لە بەرامبەر گوركيدا ئامادە بى .

- «ايوان موكاسىف» لىرەيە؟

- بەلئ، لىرەم .

نووسراوہى موكاسىف كەمىك زياتر لە سى لاپەپەى بچووكى خەتى بوو، ھەر بۆيە گوركى پىشنىارى بە نووسەر كرد، كە بە دەنگى بەرز تەواوى بخوييتتەوہ . ئەو لاوہ ساكارە، كە قژە زەردەكەى بە ئاو تەپ و بەرەو دواوہ شانەى كردبوو و روخسارى پپ بوو لە زىبەكەى عەزەبى و بە چەشنى قوتابىيەك، كە دەرسەكەى ئامادە نەكردبى، تىك چوو و شىوا .



– من ناتوانم بە دەنگی بەرز بیخوینمەوه، لەبەرم گرانە .

گورکی بۆ دڵ دانەوهی گوتی:

– بەهەر شیۆهیهک دەتوانی بیخوینمەوه، خۆ ناکرێ نووسراوهی تۆ بدهم بە کەسیکی دیکە بیخوینمەوه . خەتی تۆ ناپێکە و کاغەزەکەش حیسابی پۆیشتوو، تەواوی وشەکانی سەر کاغەزەکە بۆ ئەم لاو ئەولا هەلاتوون.....

هەرچەند بۆ موکاسیف زۆر سەخت بوو، کە بۆ خۆی چیرۆکی خۆی بخوینمەوه و بە گوئی بیسەرانی بگەیهنێ، هەر چۆنێک بوو بە ناچاری قبوولی کرد . نەدەکرا جوابە جەنگی لەگەڵ گورکیدا بکا! لەو هەش بگوزەریین، کاتیەک یەكەم هێرش و شەپۆلی ترس تێپەر بوو، نووسەر لە سنووری شیتبووندا بوو، تووشی بیقەیدی تەواو ببوو، هەرچی دەبی با بیی . ناوینیشانی چیرۆکەکە بە دەنگی بەرز خویندەوه و دەنگی خۆی نەناسی . چیرۆکەکە لە ژێر ناوی «پشکووتنی گۆلی یاس» دا بوو . واوی دەچوو، کە بیسەرەن ناوینیشانی شاعیرانە ی چیرۆکەکەیان پێ خوش بووی . لە پوخساری زۆریە ئەواندا بەزەیهک خۆی دەنواند . نەفەرێکیش بە نیشانە ی دەستخۆشانه گوتی: «ئافەرین!»

موکاسیف بە دەنگی بەرز ئاوی خویندەوه!

«کاتیەک لە باخچە ی پوشکین، یەكەم داری یاس گۆلی کرد، «وتلوگین» قوتابی پۆلی حەوتی قوتابخانە ی ئەدەبی ساراتۆف، بە تەواوی هۆش و بیرێ خۆی لە دەستدا و نەیدەتوانی بۆ تاقیکاری سالانە ئامادە بێ، چونکە گیرۆدە ی کێژۆلەیهکی ناسک و نۆل بە نیوی «استرائومووا» قوتابی پۆلی حەوتی قوتابخانە ی ئەدەبی ببوو... لە درێژە ی خویندەوه ی چیرۆکەکەدا بیسەرەن تێگەشتن ئەو کێژۆلەیه «وتلوگین» ی سەرکۆنە کردوو و واوی دەچێ بە ئاگاداری و بە قسە ی دایک و بابی قسە ی زۆر ناشیرین و نابەجێ پێی گوتی . بە پستەیهکی بپۆچی پێی گوتبوو وەک شتیکی لەو بابەتە کە «ئێستا زووێه و کات و تەمەنی خۆشەویستی نییه» ، «دەبی دەرس



«خوینین»، «دەبئى خویندن تەواو بکەى»، «دەبئى کارت ھەبئ»، «دەبئى یارمەتى دايک و بابت بەدى».

«وتلوگین» دللى شكا و ماوھىەكى زۆر ئارام و قەرارى لە دەستدا. ئىدى ناویراو لە بیرى تاقیکارى قۆتابخانەدا نەبوو. نینگەران و سەرلێشـیـاو لە شەقامەکانى ساراتۆف و لیوارەکانى وڵگادا دەخولایەو. «بەلام لە باخچەى پووشکیندا دارى یاس وەک بەھار گولى دەرکردەو و دەوروبەرى خۆى ەتر پڕژین کردەو.» ئەو کات دەتگوت کەسێک لە غەیبەو «وتلوگین» ھان دەدا، بۆ نووسىنى چیرۆکێک کاتێک ئەو چیرۆکە چاپ و بلابویتەو، خەلکى ساراتۆف لە ناخى دلەو ئەفەرىن دەنیرن بۆ نووسەرى ئەو چیرۆکە و شانازى پێو دەکەن، کە نووسەرىكى نوئى و بەتوانا لە شارەکەیاندا سەرى ھەلداو و ئەو کات کیزۆلە «استرائومووا» پەژىوان دەبیتەو، کە بۆچى وەلامى ھەست و خۆشەویستى پاکی ئەو دەم نەداو تەو و پالم پێو ناو و لە خۆم دوور کردۆتەو. چیرۆکە کە بە زەحمەتیکى زۆر تەواو ببوو، بە نەزەرى «وتلوگین» بە رادەھەک سەرنجراکیش و بەتوانا بوو، کە قەرەى لە قەرەى چیرۆکەکانى گورکى دەدا، ھەر بۆیە برپارى دا پيش چاپکردنى، تاقیکارىبەک بکا و بە ھۆى ئەو چیرۆکەو جیى خۆى لە دللى خۆشەویستەکەیدا بکاتەو.

کاتێک کە نوسخەى دەستى چیرۆکەکەى بۆ خویندەو دەدا، بە کیزۆلەکە زۆر لەسەر ئەو پێى داگرت، کە ماکسیم گورکى تەنانەت پۆلیكى دواناوەندى نەخویندوو و نەیدیو، بەلام نیوى لە تەواوى روسیا و دنیادا بلابووتەو و کەوتوو تەسەر زمانان. ھەر بۆیە دەبئى باش تییگەى کە ئەو یانى وتلوگین ھەموو قوناعى دواناوەندى ئەدەبى شانس و ئومیدى ھەبئ بە سەرکەوتن لە بوارى ئەدەبیاتدا! کیزۆلەى جوان «استرائومووا» پۆژى دواى دەستنووسەکەى داو بە وتلوگین و بە بیمەلى و ساکاریبەكى تەواو ھەوتى: چیرۆکە کە تەم خویندۆتەو، ھەرچەند لەو کارانە سەر دەرناکەم و شتیک حالى نابم، بەلام ھەر زوو ھەست دەکەى، کە کەسێک ئەو چیرۆکەى



نوسىيوە كە نوسەر نەبووھە

وتلوگىن بە سەرسوپمانەوہ گوتى:

– بۇ نوسەر نەبووھە؟ چۆن نوسەر نەبووھە؟ من تارىف لە خۆم ناکەم كە نوسەرئىكى تەواوم، بەلام لە داھاتوودا من نوسەرئىكى باش دەبم.

كىژۆلەكە بە ھەمان رووھەلماۋى پىشووۋى پىرسى: «ئەى كەى ئەتۇ دەبى بە نوسەرا!»

وتلوگىن وەلامى داىەوہ: «كاتىك ئەو چىرۆكە چاپ بکہم. بە زەحمەتتەرىن بەشى ھەر نوسەرئىك ئەوہىە كە يەكەم نوسىنى لە چاپ بدرى. مرؤف لەگەل ئىدارە و چاپخانە و گوڤارەكان ئاشناىەتى پەيدا دەكا، لە دواییدا ھەموو كارەكان بۇ خۆيان دەپۆنە پىشى. پىت وایە لە يەكەم كاردا بارودۆخى گوركى ھەرەك ئىستا بووہ؟ لە بارودۆخى منىش خرابتر بووہ

«استرائومووا» بى سەرنجان گوتى:

– باشە ئەى چارە چىيە، چاوەپوان بىن.

وتلوگىن بە دلئەنگىەوہ گوتى: «چاوەپوانى چى؟»

كىژۆلە وەلامى داىەوہ: «با بزائىن كەى چاپى دەكەن.»

پىداگرتنى «استرائومووا» لەسەر چاپكردى چىرۆكەكە، وتلوگىنى ناچار كرد، بە پەلەپەل بکہوئتە ھەول و تەقەلا بۇ لە چاپدانى بەرھەمەكەى و لە راستىدا كەند و كۆسپى قوتابىي مالىۋىران لەو كاتەوہ دەستى پىكرد. چەندىن نوسخەى لە چىرۆكەكەى لە ھەمووى و لاتدا بلأو كردهوہ، بە جورىك كە لە زۆربەى ئىدارەى چاپەمەنى پىتەخت و شارستانەكاندا دەبىندرا و تەنيا وەلامى رەد و شكائىكى تال نەبى، ھىچ دەستكەوتىكى بۇ نوسەر نەبوو.

بەپۆەبەرى چاپەمەنىەكان ھەر دەتگوت پىكەوہ رىككەوتوون، چونكە ھەموو يەك دەنگ دەيانگوت «چىرۆكەكە بە ئەندازەيەك خراب نوسراوہ، كە ناتوانىن راوئىژ و قسەشى لەسەر بکہىن، «ئەدەبى نىيە»، «كۆكراوہيەك



له رسته و وشەى خەلكى دىكە» . «بئى نىۋەپۆك و بەتالە» ، «نوسەر دەستى له كاريك وەرداۋە كە كارى ئەو نىيە» له ژۆر ئەو زەربانەدا كە بېيسانەۋە وىي دەكەۋتن، سالىك تىپەر بوو. ناۋبانگى گىر نەكەۋت. كارى خۆشەۋىستىش سەر و سامانى نەگرت. «وتلوگىن» كە زۆر ھەست ناسك و ھەساس بوو، لە ماۋەى ئەو يەك سالاھدا ئالوگۆرپىكى زۆرى بەسەر روخسارىدا ھاتبوو، رەنگى پەريوو لەشى لاواز بېوو. دواى رووخانى كۆشكى ئاۋاتەكانى، ئىدى ئەو نەيدەتوانى رازى بئى بە ژيانى ساكار و بىرياي پىشۋوى، ھەستى دەكرد كە گەيشتۆتە كۆتايى و بەرەبستى ئاخىر لە ژياندا كە ھىچ رىگا چارەيەك نىيە، «بەلام لە باخچەى پووشكىندا دارى ياس ۋەك پارەكە گۆلى كەردبوو و بۆنى عەترى گۆلان دەۋرۋوبەرى داگرتبوو» . ئەو كات وتلوگىن بە سەختى و كۆيرەۋەرييەكى زۆر كە لە تارىف نايە، دەمانچەيەكى پەيدا كەرد، كە تەنيا سى فېشەكى ھەبوو. دوو فېشەكى لەسەر سىنگى «استرائوموۋا» داۋ فېشەكى ئاخىرىشى لە سەرى خۇيدا تەقاند. چارەنوس ۋاى رىكخستبوو، كە «استرائوموۋا» گىانى بەدەر برد، بەلام «وتلوگىن» بئى ئەۋەى ۋەھۆش بىتتەۋە گىانى لە لەشى دەرچوو. تەۋاۋى خەلكى ساراتۆف لاشەى ئەۋيان بەرەو گۆرستان بەرپى كەرد بە دواى لاشەى ئەۋدا كە بە گۆل داپۆشراۋو ژمارەيەكى زۆر لە كچە قوتابىيەكانى قوتابخانەى دواناۋەندى ئەدەبى، بە جلوبەرگى بەھارى بەرپۆە بوون. ئەو جلوبەرگانە ئەۋانى ۋەك فرىشتەى ئومىد بەخشى ئاسمان دەھىتايە بەرچاۋ.....»

له گۆرستان لە گەۋرە و بچووك، مامۆستا و قوتابى ھەموۋيان دەگريان. كىزۆلە استرائوموۋا لە ھەموان بە كۆلتەر دەگريا و فرمىسكى ھەلدەۋەراند و تىگەيشتبوو، كە خۆشەۋىستى چىيە...؟

لەو شارەدا ئەو پۆزە تا ئاۋابوون يەككە لەو پۆزەنە بوو، كە قەت لە ياد ناچى، پۆزىكى ئارام و ھىۋورى بەھەشتى بوو، كە قەت لە ساراتۆف پۆزىكى ۋا نەبىنرابوو. «لە باخى پووشكىندا گۆلى ياس دەپشكۋوتن و ھەۋاى



شاریان عه تر پڕژین ده کرد.

هه موویان هه ناسه کانیان له چوارچێوهی سینگیاندا زیندانی کردبوو و گوئیان بۆ چیرۆکی موکاسیف شل کردبوو. له یه کهم پرسته دا، چیرۆکی موکاسیف زۆر ئازایانه ده هاته به رچاو و له راده به دهر سه رنج پراکیش بوو. هیندیك له لاره نووسه ره كان به دلاره اوکییه که له ترسی موکاسیفیش زیاتر بوو، چاره پوان بوون بزانی گورکی سه باره ت به و نووسینه که له چه ند شوینیدا نیوی ئه ویش هاتوه، تا چ راده یه که به له سه ره خۆیی قه زاوه ت ده کا. هه موویان له سه ر شوینی خۆیان بیه سه ست و ده نگ دانیشتی بوون و چاره پوانی نه زه ری گورکیان ده کرد. گورکی هه ر به و جو ره که له پشت میزی کاره که ی دانیشتی بوو، چاری بری بووه پیش خۆی، به ده نگییکی ئارام و له سه ره خۆ گو تی:

- باشه، چ بلیم. ئه وه ش بۆ خۆی چیرۆکی که . ده توانی چیرۆک نه بی، و تاره . ده توانی و تاریش نه بی، هه وان ئیره . هه والیکه له شاری ساراتۆف سه باره ت به پووداویکی نو، که له و شاره پووداوه . له یادمه هه والیکي ئارام که له پیوه ندی له گه ل قوتابییه کی کور و قوتابییه کی کچ له قوتابخانه ی دواناوه ندی ئه ده بی له شاری «سارانوفسکی وستنیک» له «په یکی ساراتۆف» دا خویندۆته وه .

ته نانه ت ئه و کات که شیشه کانیش وه ده نگ هاتبوون و ده یان نووسی، که شیوه ی راهیتان و بارهیتانی ئایینی و ئه خلاق قوتابخانه کان زۆر له خواره ویه و ته نیا ئه وه نده به س نییه نووسه ر شاد بوو و پرووی له گورکی کرد و گو تی:

- ئه تۆ خویندووته وه؟ ئه گه رواجه، ده زانی که من راستیه که م نووسیوه؟ وه ک خۆی! شتی کم له خۆمه وه نه نووسیوه، هه مووم له راستیه کانی ژیان وه رگرتوه . گورکی به هه مان ئارامی پیشووی، ئانیشکه کانی له سه ر میزه که دانا و په نجه کانی تیک چه قاند و بیه له کردن ئاوا درێژه ی پیدا:

- رووداوه که راست وه ک خۆی هاتوه . بۆ نووسینیکی ئه ده بی جوان



تەنيا ئەۋەندە بەس نىيە، زۆر شتى كەمە . دەبى مېمورىن كە ناچارم پاستىيەكانى پابدوۋ دوپات بكمەۋە، كە حوكمى ئەلف و بىي سەرەتاي نووسىنە، بەلام دەبى بزائن كە بەرھەمى جوانى ئەدەبى سوورەت مەجلىس نىيە، نابى تەنيا پوداۋىك تۆمار بكا . دەبى ئەۋەى بە نىۋەپۆك تر لە ئەسلى خۆى بكا و شى بكا تەۋە . ئەگەر بتانھەۋەئ بە شىۋەيەك لە ھۆى خۆكوژى «وتلوگىن» حالى بن، دەبى ئەۋەش بزائن كە ئەو بۆچى نيازى وابوو كىژۆلە «استرائومووا» بكوژى . ئەو بابەتە لە چىرۆكى ئىۋە بۆ خوينەر پوون نىيە . بۆچى قارھمانى چىرۆككەى تۆ دوو فېشەكى لە كچەكە دا، بەلام فېشەككە بۆ خۆى . لەسەر ئەو مەسەلەيەش دەتوانى زۆر شت بنووسى، بەلام ئەتۆ تەۋاۋى مەتلەبەكانت گرمۆلە كروۋە و بە جووتراۋى باست كروۋە . بابەتەكە گرنگە، بەلام بە ئەندازەى گرنگىيەكەى لەسەرى نەدوۋى .

نووسەرى لاۋ لە حالىكدا سوور ھەلگەپابوو و ئارەقە لەسەر پوۋى بە شىۋەيەك دەھاتە خوار، كە ھەر دەتگوت تازە لە ھەمام ھاتۆتە دەرى . زۆر بە لەسەرەخۆى، بەلام شادمان پرسى:

– بە باۋەرى ئىۋە، ئەو بابەتەى ھەلمبزاردوۋە گرنگە؟

گوركى پشگىرى كرد و گوتى:

– بەلئ زۆر گرنگە . ئەو قسەيەى من سەبارەت بە نىۋەپۆكى ئەۋانە بوو، كە خويندراۋە، ئىستا خەرىكى مەسەلەكانى دىكە بىن . لەو نووسراۋەدا ھىچ چەشنە رازاندەنەۋەيەكى تىدا نىيە . پىرستىكى پروت و وشكە لە وىنە و قالبىكى مادى ئەۋاندا، تەنانتە شىۋە و وىنەى مروفىك نەخولقاۋە ئەخلاق و كردار و رەفتارى كەسىك ۋەسەف نەكراۋە و تەنيا بە ناۋى بنەمالەيى قەناعەت كراۋە و ئەۋە لە حالىكدايە مامۇستاي ھونەرماندى نووسىن، دەبى ھەموو شتىك بىنئىتە بەرچاۋى خوينەر و تەنيا بەھىئانى ناۋ پازى نەبى، كاتىك باسى گوللى ياس دەكا، گوللى ياس دەبى نىشان بدرى، كە خوينەر ھەستى پى بكا . ناۋى ساراتۆف دەبەن، ئەو شارە بىنە بەرچاۋ، يا لانى



که م تاییه تمهندی ئەو شاره شی بکه نه وه . باسی خۆشه ویستی ده که ن، وینەئێ لێبکی شنه وه خۆشه ویستی چۆنه و چیه . باس له جیایی ده که ن هه ره به و شیوه یه ، کارێک بکه ن که من هه ستی پێکه م . کاتێک ده نووسن «ناوبانگ» بۆنی راسته قینه ی ئەوه م به رلوت بکه وئێ، خوینەر وا لێبکه ن که بزانی ناوبانگ چیه و چ ره نگ و بۆیه کی هه یه . پێویسته ئاگادارت بکه مه وه ، ئەتۆ له سێ لاپه ره ی بچووکدا چوار جار نووسیوته «داری یاس گۆلی کرد» و ئەگه ر سه ر دێریش حیساب بکه ی ن، ده بیته پینچ جار . زۆر زۆره ، دوو جار دوویات کرده نه وه به س بوو . له وه بگوزه ره ی ن به هیه چ جۆر پێویست ناکا له چیرۆکدر ناوی راسته قینه ی مرۆقی زیندوو بینین . به هینانی ناوی ماگسیم گورکی خۆ ناته وئێ پرۆیا گه نده ی جورم و گوناح به داستان بکه ی ، هه تا ماکسیم گورکی بکه ی به شه ریک له قه تلی «وتلوگین» . به جیگای «ماکسیم گورکی نووسه ر» ده کرا بنووسی «نووسه رێک که ئیستا بووه به باو» به و جۆره سه رنج راکیشتر ده بوو و به هیه چ جۆرێکیش نه ده بووه هۆی گرفت و دل ئیشاوی که نیاز و مه به ستی خراب، یا لانی که م پێکه ی نانی هه را هوریا له وه ش بگوزه ره ی ن، بۆچی ناو و ناوبانگی قوتابیه که ت نه گۆرپوه ؟ له رۆژنامه کاندای وتلوگین نووسراوه ئەتۆش «وتلوگین» ت نووسیوه و ئیستا شتیک که ده مینیتته وه باسی له سه ر بکرئێ، چۆنه تی ئەخلاقێ چیرۆکه که یه که ده بی پوون بی، که بۆچی نووسراوه .

له و کاتدا موکاسیف له هه ل که لکی وه رگرت و به پارێز و وشه به وشه مه به ستی خۆی له نووسینی ئەو چیرۆکه به شیوه ی خواره وه شی کرده وه :

- بۆچی ئەو چیرۆکه نووسراوه - ئەو مه سه له یه م له نسخه ی یه که مدا به درێژی باس کردوو و له ویدا ئاکامی ئەخلاقێ چیرۆکه که نووسراوه ، یا باشته ئاوا بلیم که کۆتاییه که ی تاییه ته به ئاکامی ئەخلاقێ هه ر جۆره که باوه . له دواییدا وته کانی ئیوه م هاته وه بیر، که نابێ بابه ته که به جووتراوی ده رخواردی خوینەر بدرئێ . ئەو کات بوو که ئەو به شه م لابرده ، به لام ئیستا



ئهوه ندهی له یادمه، مه تنی ئه و ئاکامه ئه خلاقیه تان بو باس ده که م. به داخه وه پرودای «وتلوگین و استرئوموا» له نیوان لاوانی ساراتۆف تاییهت به کهس یا که سانیک نییه. ته واوی کچه کانی ساراتۆف ماوهیه که تووشی نه خۆشییه کی سهیر و تاییهتی بوون و ده لێن خوازینی کهرمان به هیچ جۆر نابێ له ماکسیم گورکی که متر بێ، یا ده بێ وهک ماکسیم گورکی بێ، یا هیچ کهس. رازین پیر بن، به لام میرد به که سانیک وهک وتلوگین نه کهن. به هیچ جۆر ئه و لاوانه یان مه به ست نییه. دانیشتوانی کۆرکه و یکرا پیکه نین. که سیک به ته نیا چه پله یه کی توندی لیدا، موکاسیف له وه را و هوریا به دا گێژ بوو، به پیوه راوه ستابوو و ده ورویه ری خۆی چاوی ده کرد، دیار بوو بۆ لیک نادریته وه ئه وهی له وه لامی ماکسیم گورکیدا باسی کردوو، چۆن هه لسه نگیندراوه، پێیان باش بووه یا ره خنه ی لێ ده گیرێ و سه رکۆنه ده کرێ.

گورکی هه ر به و جۆره که له پشت میزی کاره که ی دانیشتوو، سه ری به رز کرده وه، شه ویلا که ی لیک ئاواله بوونه وه و قاقایه کی توندی کیشا و له دواییدا به توندی پشمی و به ئیشاره ی ده ست کۆتاییه که ی موکاسیفی رته کرده وه. له بهر ئه وهی به هیچ جۆریک ئه و ئاکامه وه راست نه ده چوو و له گه ل شیوه و راویژی چیرۆکه که جیاوازی هه بوو، دوا یی هه موویان بیده نگ بوون، به لام له پوخساریاندا ده رده که وت که له بیر ی ئه و قسه خۆش و نوکته جوانانه دا بوون، که «خوازینی که ری بیتوانا بووکی په لپگر».

گورکی کاتی که ده ستنوسه که ی وه نووسه ر ده دا یه وه، پوو ی له هه موویان کرد و به تووره بییه وه گوته: ده بێ خۆماندوو بکه ن و زۆر زه حمه ت بکیشن، تا له هه وائی رۆژنامه به ره مه میکی به نرخ ی ئه ده بی بخولقینن. ده بێ کار بکه ن. ده بێ کار بکه ن.

موکاسیف که له چاوه کانی را کاریگه ری قسه کانی گورکی پیوه دیار بوو، پوو ی تی کرد و پرس ی: ئه گه ر وایه ده بێ خۆماندوو بکه م و ته واوی بکه م.



ھەموو دىتيان كە كاتى ۋەرگرتتى نووسخەى خەتى چىرۆككە دەستەكانى ئەو نووسەرە لاۋە چۆن دەلەرزين. دواى ئەو زۆربەى دەستنوسەكان كەۋتنە بەر لىكۆلئىنەۋەى پەخنەگرانە. ئى چەند كەس پراۋىژيان لەسەر كرا، ئى ھەر كام لەۋى دىكە لاوازتر و بىننۆۋەپۆك تر بوو. دواى ئەۋەش نووسەرانى تازەكار پرسىياري جۆرواجۆريان لە گوركى دەكرد.

- «الكسى ماكسىمويچ»، سەردېر و ناۋى چىركەكە چۆنە؟ «دارى ياس گولۋى دەركرد». ناۋنیشانىكى باشە؟
گوركى بى پەلەكردن و ورد و دەقىق گوتى:

ناۋنیشانى چىرۆك دەبى بە يەك دوو وشەى پىرمانا و دەقىق، كە ھەلقوللۋى بەرھەمەكە بى دىياري بكرى و تەۋاۋى مەبەست بگەيەنئى. يا نووسەر دەبى بۇ ناۋنیشانى چىرۆك لە وشەى جوان و ئىزافەى ھونەرى كەلك ۋەرگرى، كە بىتتە ھۆى بردنە سەرى بايەخ و نفوزى نووسىنەكە. ھەر بەۋ جۆرە كە ۋىنەكىشىكى ھونەرەند بە خەتىكى ئىزافە جلاۋى جوانى ھونەرەكەى زياتر دەكا. لەۋ چىرۆكەدا ناۋنیشانى «ياس گولۋى دەركرد» سەر بە دەستەى دوۋەمە و نووسەر بەۋ مەبەستە ھەلىبىژاردۋە، كە دلتەزىنى و مروڤ ھەژىنى چىرۆكەكە زياتر بنوئىنئى.

موكاسىف پرسى:

- دەكرى لە كۆتايى چىرۆككەدا خەتىك ئىزافە بكەم، كە «باران وردە وردە دەبارى؟» و ئەۋ كات نئوى چىرۆككە بكەم بە «باران وردە وردە دەبارى» ھەموو بەشداران بۇ ۋەلامى گوركى چاۋەپوان و گوى قولاغ بوون. تەنبا لە چاۋەكانى گوركيدا بزەيەك ھەست دەكرا. بە ئاۋازىكى تىكەلاۋ بە نارازىبوون گوتى: دەتوانى، ھەر كاتىك بتەھۋى دەكرى، بەلام زۆر خراپ دەبى، خراپ دەبى بە ھىچ جۆرىك بەكار نايە.

- «الكسى ماكسىمويچ» بۇ نووسەر چ شتىك گرنگە، چۆن بنووسى يا چ بنووسى. چوارچىۋە گرنگە يا نئوۋەپۆك؟

ئاشكرايە، چ شتىك گرنگە، نئوۋەپۆك گرنگترە. كاتىك نئوۋە بزاند چ دەبى



بنووسن، ئەو كات سەربەخۇ دەزانن چۆن بنووسن. چۆن و لە ژىر كاريگەرى چ شتتىكا دەنووسن. ئەو كات سروشتيه كه به پىچەوانە نابى، دەزانی؟ كاتىك پرسىياره كان كۆتاييان پىھات، گوركى هەستايه سەر پىي و خۆي لەبەريهك كىشايه وه و دەسته كانى لە گىرفانى ناو هىدى و هىمن كه وتە قە دەم لىدان و بە درىژايى ژورره كه جاروبار لە بەرامبەر هىندىك لە نووسەرانى لاو رادەوه ستا .

لەپر لە نىو بىدەنگى ژورره كه دا، دەنگى گر و پر لە خوشەويستى ئەو بەرز بووه و هىدى و لەسەرخۆ، بەلام رەق گوتى: چ بابەتتىك دەنووسن؟ بابەتى بىكەلك و نىوهرۆك دەنووسن؟ بۆ نووسىنى شتە بىكەلك و بىسوودەكان تاو دەدەنە قە لەم، كه بە هىچ جۆر جىگاي سەرنج و لىوردبوونەوه نىن!

ئەو نووسىنانە بۆ كى پىويستن؟ بۆ هىچ كەس! ئەو جۆره ئەدەبىياتە بۆ گەل چ ئاكام و قازانجىكى هەيه؟ لە راستىدا هىچ! نووسەر ئالاهەلگىرى گەلى خۆيەتى! ئالاهەلگىر ناتوانى لە دواى ئەرتش بروات، ئەو دەبى لە پىشەوه بى! بۆ ئەوهى بتوانى پىشەرەوى گەل بى، دەبى نىياز و ئاواتەكانى گەل بزائى و هەستى پىكردبى و بۆ گەيشتن بەوان خەبات بكا و ئەگەر پىويست بوو، گىانىشى فىدا بكا! نووسەر تازە پىگەيشتووه كان، پىش لە هەر شتتىك دەبى سەرنج بدەنە ئەو مەسەلەيه! نووسەرانى تازەكار، دەتگوت مىگەلە مەپن و گورگ لىداون و لە ترسان دەسته دەسته ببوون و لە قولىنچكەكان، لەسەر كورسىيەكان دۆستانە دەستيان هاويشتبووه سەر شانى يەكتەر و دانىشتبوون و بەو پەرى سەرهنجەوه گوى راپەلى قسەكانى گوركى بوون. ئەوان لە بەرامبەر خۆياندا نووسەر و ئالاهەلگىرى راستىيەكانىان دەدى، كه لەسەرخۆ و هىدى بە نىو ژورره كه دا پىاسە دەكا. نووسەر پىكيان دەدى كه ئەو ئالايە وا گەل پىيدا بوو بە شىوہيهك هەليگرتبوو، كه لە پىش ئەودا هىچ كەس ئاوا ئەو كارەى ئەنجام نەدابوو، ئەو ئالايەش ئالاي رەخنەگى گشتى و ناپەزايەتى و خەبات بوو.



نوسەرهكان زۆر دۆستانه مائىئاوييان له گوركى كرد و بهو پهپى پىز و حورمەت و بى ھەست و پازى و خۆشحال پۆيشتن. له حالىكدا زانىارىيەك به زانىارىيەكانى دىكەيان ئىزافە ببوو، ھەوليان دەدا ھەرچى گوييان لىبوو ھە باش بە مېشك و بىرى خويانى بسپىرن.

ئەوين و قورەسواغ

«عەلى ئەشرەف دەرويشيان»

بەيانى زوو چوومە بەردەرگاي مالى وەستا محەممەد .
يەحيا زووتر لە من ھاتبوو . ھاوتەمەنى من بوو . لە بن ديوار دانىشتبوو و
تورەكەى لە كەلوپەلى بەننايى لە تەنىشتى دانابوون . ھەر كە منى چاۋ
پىكەوت ھەستا سەرپى و بەرەو پىرم ھات و دەستى ھاويشتە دەورى ملم
و ماچى كردم و گوتى :

- دەرس تەواۋبوو؟ ھا!

بە شەرمەۋە چاۋم لە چاۋەكانى برى و گوتم:

- بەلى تەواۋ بوو .

دەستەكانى ئەو زىر بوو و دەستەكانى من نەرم ، ژىر نىنۆكەكانى پىرپوۋ لە
گىچ ، نىنۆكى قامكى گەرەى رەش ببوو .

چەند كورپىكى باش بوو . دەيزانى كە ھاتنى من ئەو دەبى چەند پۇژىك



بیکار و ئیش بی و به دوای کاردا عهدال بی. ئەوه دوو هاوین بوو که له لای وهستا محهمهد کارم دهکرد. هاوینی پابردوو له مهیدانی شارهداری پاوهستا بووم، ئەو یه حیا یه کاری بۆ من پهیدا کرد، له گهڵ وهستا محهمهد به دوای شاگردیک دهگه پان. یه حیا منی چاو پیکهوت که بیدهنگ له گوشه یه که سهرم له بهرخۆم نابوو و پاوهستا بووم. دوای ئەوه هه موو کاتیک دهیگوت:

«هاوینان وهره لای وهستا محهمهد. ئەتۆ که م پووی. وهک مریشکی پی به سترای. نازانی ئەو پۆژه له مهیدان پاوهستا بووی، چهنده فهقیر و دهسته وهستان دیاری بووی. له گوشه یه که کز دامابووی، بۆ خۆم زوو دهتوانم کار پهیدا بکه م. ئەتۆ وهره له گهڵ وهستا محهمهد کار بکه. له بیرت نه چئ! ها!»

به ناچار قه بوولم کرد.

وهستا محهمهد پیاویکی باش بوو. زۆرجار لیم توورپه دهبوو، به لام له دلپیه وه نه بوو، ته نیا به پوآلت وای دهکرد. توورپه دهبوو، به لام دوای ماوه یه کی کورت له دلی دههاته ده ری.

وهستا محهمهد له مائی هاته دهر. سلوم کرد، وه لامی سلوی دامه وه و چاک و چۆنی له گه ل کردم و گوتی:

«کاریکمان له پشت نه خوشخانه «شیروخورشید» هه یه، ئەتۆ زووبه زوو برۆ بۆ ئەوئی. دوودانه بهرده پی له تووره که هه لگره و برۆ و سلوی من به سارف خان بگه یه نه و پیی بلن، که له م پۆژانه دا وهستا محهمهدیش دئ، که ره سه ی پیویست ئاماده بکا. خشته کانی پووی حه وشه و پووی شه قام سپی بکه وه. ده یانه وه ئی قاتی سه ره وه دروست بکه ن. سپیکردنه وه ی خشته کان دوو سئ پۆژ ده خایه نی. بۆ خۆم ئیواران سه ردانت ده که م.»

بهرده پی هه لگرت و خودا حافی زیم له یه حیا کرد. ئەوان هه تا دوو سئ پۆژی دیکه پویشته سه ر کاری خویان و منیش به روکاری خۆم.

به و ناو نیشانه ی که وهستا محهمهد پیی دابووم ماله که م دیته وه. هیشتا



به هار تهواو نه بوو. بۆنى به يانى ده هات. بۆنى گياي کيوى که له گه ل بۆنى خه يار و ميوه ي ديکه تیکه لآو ببوو، که له پشت دووکانه که ي به تاليان کردبوو، ده هات. بۆنى کيوه کانى دوور ده هات. بۆنىک ده هات که پر به دل ئاره زووم ده کرد بخه وم. يه که م پوژه کانى کريکاري چه نده ناخوش بوو. له پرڊا له پشت کورسى قوتابخانه هه ستى و له گه ل قورپو خشت و به رد پووبه روو بى. قورپه سواغم وه بىر هاته وه، له پرڊا ده سه ته کانم وه که زه که وتن وه بىر درووى ناو قورپه که وتم، که له په نهجه کانم راڊه چوون. بۆ ساتيک ويستم نه چه مه سه ر کار، به لام دايمک وه بىر هاته وه که چاوه پروانه. شه و له هه وشه داده نيشت و چاوه پروانى منى ده کرد. ئه گه ر نه ده چه ومه کار ده گريا و به سه ر خوى ده دا. ئيدى گه وه ببووم. پۆلى نۆ بووم. زۆر عه يب بوو له کار بترسيم.

له ده رگام دا. کيزۆله يه که ده رگاي کرده وه، چاوه کانى بايان رى که وتبوو، مژۆله کانى به سه ر چاوانيدا قورساييان ده کرد. خزمه تکار بوو.

گوتم: «هاتووم خشته کانى خانووه که سپى بکه مه وه.»

گوئى: «وه ره ژوورئ.»

هه وشه يه کى گه وه بوو. پر بوو له دار، بۆنى گول ده هات، بۆکزی شير ده هات، لاو له وه کان له قه دى داره کاجه کان ئالابوون و چووبوونه سه رى. ئه وه هه موو گول و سييه ريکى خوش له هه وشه که دا بوو، که له مالى ئيمه دا نه بوو. له گوشه يه که له هه وشه که دا ته ختيکى نووستن دانرابوو. په شه به نديکى پى هه لآوه سه رابوو. چوارڊانه مندال له سه رى خه وتبوون. سه رم له به ر خۆم نا وه بىر قسه کانى وه ستا مه مه د که وتم: «وه ستا و کريکار ده بى چاويان پاک بى. وه ستا و دوکتور مه حره مى مالى خه لکن.» په يژه که م له قه راغ هه وشه هه لگرت و له ديوارى هه وشه که وه دهستم پيکرد. خشته کان زۆر پيش پيس نه بوون. به رده پيم که ليده دان توژيکى زه ردره نگیان ليه هه لده ستا و سپى ده بوونه وه. خۆر له ئاسماندا بليند ببوو، چۆله که کان ده نگیان برابوو. کۆتره باريه که يه کى نيژه به ده ورى مييه که يدا



گمەي دەھات. دەنگى بەسۆزى ئاۋازى دلكەش دەھات. بەردەپپى پەنجەكانمى برىندار كىردىبوو.

بۆنى تىرىك دەھات. لە ناۋەندى ھەوشەكەدا دوو كەس بن پىلى پىاۋىكى بە سالدا چۈويان گرتىبوو، كە مووى سەرى ۋەك كلوى بەفر ۋابوو. چۈومە پىش ۋ سالوم كىرد ۋ پاسپاردەي ۋەستام پى گوت. پىم ۋابوو كە ئەۋە سارف خانە، بەلام ئەۋ نەبوو. قاسم خان بوو. لىۋەكانى بايان رىكەۋتىبوو ۋ رەش ھەلگەرابوون. سارف خان خوشكە بىۋەژنەكەي كە ھەم جوان بوو، ھەم قەلەۋ ۋ خرۇخۆل بوو. دابووى بە قاسم خان ۋ بۇ خۆي بىبو بە ھەمەكارەي مالاكە. خوشكى سارف خان كە ھاوسەرى پىشۋوى مردىبوو، لە خانە گەۋرەكان بوو ۋ لە مېردە پىشۋوۋەكەي كچىكى ھەبوو، كە لە يەكەم پىۋىپەۋىبوونم لەگەل ئەۋدا خۆشم لىي نەھات. سەرى لووتى سوور بوو ۋەك لووتى پشیلە. ۋەك ئەۋە ھەموو كاتىك تەپپى. پۆلى ھەۋتەم بوو، نىۋى «پەرىسا» بوو. خوشكى سارف خان لە قاسم خانىش سى مندالى ھەبوو، دوو كچ ۋ كورپىك، كچە گەۋرەكەي پۆلى شەش بوو. نىۋى مىنا بوو. چاۋەكانى جوان بوون ۋەك چاۋى ئاسك. ۋەك چاۋى ئەۋ مانگايە كە پارەكە جەغفەر دىبووى ۋ ئاشقى چاۋى بىبو ۋ خەۋ ۋ خۇراكى بىبو بە گىران. ناچار بوۋىن بە پىي پىادە لە شار پا ھەتا تاقى بۇستان بىۋىن، ھەتا جەغفەر مانگ خانم بىينى ۋ چاۋەكانى ماچ بكا ۋ ئەۋ جا بگەپىنەۋە.

مىنام ۋەبەردل كەۋتىبوو. ھەر كات بە لامدا تىپەپ دەبوو، بەردەپپىكەم دەستاۋدەست پى دەكرد ۋ بە ئاسپايى بە جۆرىك كە كەس ھەست پى نەكا لە ژىرەۋە چاۋم لىدەكرد، بە بىانوى ئاۋ خواردنەۋە لە پەيزەكە دەھاتمە خوراي ۋ دەچۈومە سەر ھەۋز، ھەتا ئەۋ بىينم. ۋەبىر قسەي باۋكم دەكەۋتم: «پىاۋ ئەگەر چاۋى بە دۋاي ژن ۋ مندالى خەلكەۋە بى، بۇ خۇشى تۋوش دەبى.» من نىيازىكى خراپم نەبوو، بەلام تۋزى خىشتە چۈۋە دەموچاۋم ۋ ھەتا يەك مانگ ھەموو پۆزى دايكم چاۋى لە چاۋم دەكرد.

ئىۋاران ۋەستا مەمەد سەردانى دەكردم. ۲۵ قىرانى ھەقدەستى پۆزانەي



پێ دەدام و دەپۆیشت. شەوی ئاخر هەموو خشتەکانم سپیکردبوو. «وہستا محەممەد» لەگەڵ یەحیا هات. یەحیا ھەر کات منی دەدی دەستی لە مەلم دەکرد. دەستەکانی منیش وەک دەستەکانی یەحیا زبیر ببوون. توورەکە یەحیا لەلای دەستەکانی وەستا محەممەد لە مائی قاسم خان دانرا و یەحیا گوتی: ئاخرەکە یەحیا خۆی نیشان نەدام؟ باوا بێ.

گوتم: «خۆ کاتمان نییە. شەوانەش ئەتۆ ماندووی».

ھەناسە یەکی ھەلکێشا و گوتی: «ئاخری یەحیا فێر دەبم».

سپیکردنەوێ خشتەکان بۆ ئەو بوو، کە کاتێ قاتی سەرەوێان دروست دەکرد، خانووەکە یەک دەست بێ. وەستا و کرێکار لە سەرەوێ کاریان دەکرد و ئێمەش قاتی خوارەوێمان چاک دەکردەوێ.

کاتی نانی نیو پۆ ھەر لەوێ، پێ پێچەکەم دەکردەوێ و خەریکی نانخواردن دەبووم. وەستا دەچوو مائی خۆی، مائەکە یەحیا نزیکی بوو مندالەکان دەھاتن. پۆژیک ئاورپەنگەکە یەحیا خۆم برد و لەسەر داخڵەکانیان وینە یەحیا جوانم بۆ رەسم کردن. نۆریان پێ خۆش بوو، ببوونە دۆستم، دەچوون بנקری برینجیان بۆ دەھێنم، لەگەڵ ئەو یەحیا خۆم پێ خۆش بوو، بەلام نەمدەخوارد، چونکە مینا لەوێ بوو. «داخڵە یەحیا» میناشم پەنگ کرد و گولێکی «شقایق» یەحیا بۆ رەسم کرد.

«پەریسا» ھێچکات نەدەھات. منیش بۆ خۆم بە دزییەوێ چاوەکانی مینام چاوە لێدەکرد و وەک گوناحکاران سەرم لەبەر خۆم دەنا.

بەیانێ زوو دەھاتم ئەوان ھێشتا لە خەودا بوون. وەستا محەممەد زۆر توورپە دەبوو. نەمدەوێست لە بەر چاوی ئەوان قسەم پێ بلێ و بمشکینیتەوێ. دە بەرامبەر کارم دەکرد. گلی سپی لەگەڵ «کرەپو» کە وەک لۆکە وابوو، کە دەبوو بە پەنجە لێک بدری لە ھەرزیکێ بچووک، کە بە خشتە و ھەرەقێکی شێروانی دروستکراوو. وا دەھاتەوێ و بە تەواوی ھێزم پەنجەم لێدەدا. ھەرەقی شێروانی دەستمی بریندار دەکرد، بەلام گۆیم پێ نەدەدا. ھەر کات گلی سپی سوور دەبوو، دەمزانی کە دەستم بریندار بوو. لەبەر ئارەقە



لهشم تهپر دهبوو و دهخوسا و لاروومه تهكانم سوور هه لدهگه پان .
 پوژيک پيش نيوه پۆيه، ده باری و لاغيان گلی سپی هینا له قاتی خواره وه
 هه ليانرپشت . وهستا محهمه د گوتی : «دهبی ئه و گله بهرینه سه ری .»
 وهستا محهمه د بۆ نه هار پۆيشته وه، ته لیس مه لگرت و هه تا ئه و گه پرایه وه
 هه ر ده باره گله سپییه که م برده سه ری . کاتیگ گه پرایه وه پیی سه ری بوو
 و پووی له من کرد و گوتی :

«به ئافه رین گوتنی خه لک زارت شیرین نابی، بۆ خۆت ده کوژی، بزانه قهت
 تاقه قرانیگ زیاترت پی ده دن؟»

چاوه کانی مینا زۆر جوان بوون . مژۆله کانی رهش و درێژ بوون . سپینه ی
 چاوی خاوی و بیگه رد بوو، وهک گزینیگ به ربه یان که له پشت کیوی
 بیستون سه ر بینیته ده ری .

پۆژه کان به دوای یه کتردا تیپه ر ده بوون . له یه کیگ له پۆژه کان دوای
 خواردنی نانی نیوه پۆ خه ریکی خاوین کردنه وه ی یه کیگ له ژوره کان بووم .
 له نیو جی شمه کدا گویم له خشه خشیک بوو . چووم ده رگای جی شمه که که
 بکه مه وه، یه کیگ له پشت وه را به توندی گرتبووی . به هه مو هیزمه وه
 رامکیشا و کردمه وه «په ريسا» بوو . پیکه نی، چاوه کانی به شیوه یه ک
 بوون، که تا ئه و کات نه م بینبوون . کراسیکی قۆلکورتی له به ردا بوو . به
 ته نیشتمدا پۆيشت و بۆنیکی خۆشی له دوای خۆی به جیه پشست . ئیدی ئه و
 شه وه هه ر له فکری «په ريسا» دا بووم .

شه رمم ده کرد و به خۆمدا ده شکامه وه له و جلوه به رگه ی بۆ کارکردن له به رمدا
 بوون . پۆژیکیان که ئاوینه ی ته واو قه دی جی لیباسیم ده برده ژیرخان، خۆم
 له ئاوینه که دا چا و پیکه وت . له ژیرخان دوو سه لای هاوته مه نی خۆمی
 لیبوو . «په ريسا» و دایکیشی له وی بوون . له ئاوینه که دا ئه وانم دی، خۆشم
 ده دی . ژیرخانه که زۆر فینگ بوو . کاتیگ چوومه ژووری هه موویان خۆیان
 کیشاوه، که پیس نه بن . له شه رمان سوور هه لگه پام و له شم عاره قه یه کی
 ساردی کرد و گیژ بووم . «په ريسا» به ته نیشتمدا تیپه ر بوو، خۆم کیشاوه



و پەنجەى پىم له شىپانەى دەرگا گىرى كرد و كه و تم و ئاوينە كه به ئەندازەى خۆم بوو له دەستم بەربووو و شكا. هەموو له دەورەم هالان و كەوتە بەر پەلامارى جنىوى وەستا محەممەد.

بە دلپىپىووە گوتم: «تاوانەكەى دەدەم. له حەقدەستى پۆژانەم بگىرپنەو.»

وەستا محەممەد گوتى: ھۆشت له كوێیە بەچكە قوتابى. خۆ لێرە قوتابخانەمان نەكردۆتەو. كرێكار دەبى ھۆش و ئاگای لەسەر خۆبى.

مەگەر چەندە حەقدەستى پۆژانەتە كه بتوانى تاوانەكەى بەدەى؟!»

پەرىسا سەرى لەبەر خۆ نابوو. گەرايەو و چاوى لێكردم. رەنگە وىستىبى شتێك بلێ و لە ئاكامدا ھەر ئەویش بوو كە مەسەلەكەى چارەسەر كرد. گوتبوى كە ئەو خۆى لە ئاوينەكە داو.

پۆژئاوا كە بەرەو مالى بووینەو. وەستا محەممەد پارچەيەكى گەورەى لە ئاوينە شكاو كە دا بە من، كە بۆى بەرمەو مالى.

ئىستا «پەرىسا» م خۆشەوئى. ئىدى لووتى سوور و تەر نەبوو. پەرىسا ئىواران لە ژىرخانەكەدا گۆرانى نوێى «دلەكەش»ى دەگوت.

«بەس بكە، شكایەت لە جىابوونەو، بەس بكە.»

چەندە باش گۆرانى دەگوت. دواى تەواوبوونى گۆرانىيەكە لە پلىكانەكان دەھاتە سەرى. لە نىو پێرەووەكە رادەووەستا باكە دەھات دامینەكەى رادەووەشاند. با كە دەھات بۆنى عەترى دەھىنا، عەترى «پەرىسا». بۆنى لەشى «پەرىسا»ى دەھىنا. منىش بەھىتر پەنجەم لە گلە سپىيەكە دەدا.

ژىر نىنۆكەكانم برىندار ببوون. يەكێك لە نىنۆكەكانم كەوتبوون، بەلام لە كارکردندا لەشم گەرم بوو. پوومەتەكانم بلێسەيان لى ھەلەدەستا.

وەستا محەممەد لەسەر داربەستەكە را سەیرى دەربى دەكرد. داىكى «پەرىسا» لەسەر جۆلانەيەك دادەنىشت و پشتىيەكى لەبەر پشتى دەنا و پالى لێدەدايەو. وەستا محەممەد چاوى لێدەكرد و بە بزەيەكەو بە منى



ده‌گوت:

«لامه‌زه‌ب هه‌م دۆشه‌گه هه‌م لی‌فه‌یه.»

من پێم ناخۆش بوو. سه‌رم له‌به‌ر خۆم ده‌نا و هه‌یچ نه‌ده‌گوت. مووی سه‌رم هه‌شت‌به‌هه‌ و بۆ یه‌که‌مه‌جار شان‌ه‌یه‌که‌م ک‌ر‌پ‌ی و پارچه‌یه‌کی بچووک له‌ ئاوێنه‌ شکاوه‌که‌م له‌ زه‌ل‌دانه‌که‌ هه‌ل‌گه‌رت‌ه‌وه‌ و له‌ گه‌رفانم نا. رۆژئاوای هه‌موو رۆژێک کاتێک ده‌ستمان له‌ کار هه‌ل‌ده‌گرت، سه‌رم به‌ یه‌ک لا شان‌ه‌ ده‌کرد.

رۆژێک وه‌ستا مه‌مه‌د منی له‌ کاتی سه‌رشانه‌کردندا دی و گوتی:

«ئه‌تۆ وانه‌بووی، چ ر‌ه‌ویداوه‌؟ له‌ خوا مووباره‌ک بێ ئه‌تۆش بووی به‌ قه‌یرتی؟ ک‌ر‌یک‌اری و ئه‌م به‌زم‌ه‌یه‌مان نه‌گوتوه‌. کاکای برا ئه‌تواری مندا له‌ قوتابییان له‌ نێو چینی ک‌ر‌یک‌اردا جی‌ی نایه‌ته‌وه‌.»

دوای ئه‌و ر‌ه‌ویداوه‌ له‌ «مستراح» ئاوده‌ست سه‌رم شان‌ه‌ ده‌کرد. شه‌وانه‌ به‌ ماندوویی ده‌گه‌رامه‌وه‌ ماله‌ی. دایکم م‌ی‌و‌ر‌ۆن و مازیله‌ی تیکه‌لاو ده‌کرد و له‌ ده‌ستی هه‌ل‌ده‌سوو، بۆ ئه‌وه‌ی پ‌ی‌ستی ده‌ستم ئه‌ستور بێ. حه‌وتووی جارێک په‌نجه‌کانمی له‌ خه‌نه‌ ده‌گرت.

دایکم تا منی ده‌دی ده‌یگوت:

«چ ر‌ه‌ویداوه‌، زۆر دلته‌نگ دیاری. ئه‌گه‌ر قسه‌م بۆ نه‌که‌ی خۆم ده‌کوژم. برای بابم، هه‌موو که‌سه‌که‌م بۆ وا دلته‌نگی؟»

من به‌ دلپ‌ر‌یه‌وه‌ ده‌م‌گوت: «هه‌یچ نیه‌، هه‌یچ نیه‌. زۆر ماندووم.» پ‌ی‌ش له‌و مه‌سه‌له‌ هه‌ر کاتێک له‌سه‌ر سه‌فره‌ داده‌نیستم، هه‌شتا پاروویه‌که‌م له‌ زارنه‌ده‌نا، که‌ خه‌و به‌سه‌رمدا ده‌هات، به‌لام بیری «په‌ریسا» ئیدی نه‌یده‌هه‌شت بخه‌وم. هه‌موو کاتێ له‌ بیری ئه‌ودا بووم، هه‌یچ پ‌ی نه‌ده‌خورا و تیر ده‌بووم. شتێک له‌ گه‌روومدا گیر ببوو.

له‌ لای خۆم بیرم ده‌کرده‌وه‌، که‌ ده‌بێ چ بکه‌م. خۆ نه‌ده‌کرا هه‌روا ده‌ست له‌ سه‌ر ده‌ست دابنیم. ب‌پ‌ر‌یاری خۆم دا. رۆژیکیان خه‌ریکی تیکه‌لاوکردنی گ‌ل‌ی سه‌پی له‌گه‌ل «که‌ره‌پو» بووم. «په‌ریسا» هات و له‌ چوارچ‌یه‌وه‌ی ده‌رگادا راوه‌ستا. ده‌سته‌کانی به‌ شه‌یbane‌ی ده‌رگاکه‌ گرتبوو و له‌گه‌ل مینا قسه‌ی



دەکرد. چاویکم لێ تروکاند. وەستا محەممەد خەریکی مالهەکیشان بوو لەسەر دیوار. کەس منی نە دەدی. بە ئەسپایی قامم کە بە قورپ بوو، بەسەر دەستیمدا هینا، ئەو یەكەم جار و ئاخیرین جار بوو، کە دەستم و دەستی دەکەوت. گەرایەوه سەیری کردم و زەر دەخەنە یەکی هاتی و هەلات.

ژووڕەکانی قاتی سەری تەواو ببوون. خەریکی سواغکردنی دیوارەکانی بووین. خۆر لە کاتی ئاوابووندا تیشکی دەهاویشتە ژووڕەکە. وەستا محەممەد مالهەکی دەکیشا و منیش بە پەنجە قورپەکەم خۆش دەکرد و تۆپ تۆپ بۆ وەستا محەممەد مالهەکی دەهاویشت، کە لەسەر داربەست پراوەستابوو. «پەریسا» دەهات و پالی وەدیوارە وشک بوو کە وەدا. پەرشنگی خۆر دەکەوتە ناوچاوانی. مەمکە تازە هاتووێکی کراسیان هەڵدایوو. خۆر بۆنی قورپی توندتر دەکرد، بە مست قورپەکەم دەشیلا و بە ئارەزووێکی چاوم لە «پەریسا» دەکرد. مژۆلەکانی وەک دپووی نیو قورپەکە لە گیانم رۆدەچوون. گەرۆم گیرا بوو و فرمیسک لە چاوەکانمدا قەتیس مابوو. داوینی دابوو بە دەست باو. بۆنی قورپەسواغ و بۆنی عەتری لەشی مەستی کردبووم و خیرا خیرا کارم دەکرد و ئاگام لە خۆ نەبوو. پەرجی وەک شەوێکی من ئالۆز و درێژ بوون و لە دوولاو بەسەر مەمکەکانیدا شوپر ببوونەوه.

قاسم خان نیوێ گیان بوو. سەرۆت و سامان زیندووی پراگرتبوو. وەک سیبەر دەهات و دەپۆیشت. سارف خان مەلک و مالی هینابووێ ژیر چەنگی خۆی.

نیوێرۆیانە لە مالهەکیان بۆنی چیشتی خۆش و باش دەهات. بۆنی میوانداری دەهات. هەموو کاتی بۆنی شەوی جیژنی لیدەهات. مندالەکان بەردەوام دەهاتن، «پەریسا» ش دەهات. هەموو کاتی دەم و لیویان چەور بوو بە زۆری نانیان دەرخواردی چوو کەکان دەدا. قەرەواش و نوکەر بە دەوری حەوشەدا رییان دەکەوتن، هەتا بیانگرن و خواردەمەنیان پێ بدن.

مندالەکان دەوریان دەدام و وینەم بۆ دەکیشانەوه، وینەیک کە بۆ «پەریسا» م دەکیشاوه، لە هەموان زیاتر پێوهی خەریک دەبووم و سەرنجی

زیاترم ده دایه .

پۆژیک گۆلکی «نیلوفه»ی ئاسمانیم کیشایه وه و گیاکه له یه که له ته نیشتی . دواى ته واو کردنی دام به «په ريسا» و هيج نه گوت .

پۆژهکانی کۆتایی بوو . کارمان به ره و ته واو بوون ده پۆیشت . پیویستمان به ژوره کان هه بوو . برپاردرا شه ویش کار بکهین . دۆغاوی ژووری منداله کانمان ده کرد . بۆ په ننگردن په نگی په مه ییمان هه لێژارد . هه موو ژوره که بۆ خۆم دۆغام کرد . له په نجه ره وه چاوم له هه وشه ده کرد . لاله عه بیاسیه کان چاوه پوانی خۆرئاوا بوونیان ده کرد ، تا به فینکی پیشکون . «په ريسا» به ته نیشته لاله عیباسیه کاندایه پیوه بوو . منی دیت ، دهستی بۆ لای لیوی برد و ماچیک بۆ هاویشتم . که وتمه دلّه کۆته و نيزیک بوو بیهۆش بم . پۆژئاوا بوو ، نازانم وه فاتی چ ئیمامیک بوو . هه لّوایان دروستکردبوو . جیگایه کیان بۆ من و وه ستا محهمه د هینا ، «په ريسا» بۆ خۆی هینا بووی . وه ستا محهمه د نیوهی هه لّواکهی به له پی دهستی هه لگرت . «په ريسا» له پیش منی راگرت ، وه ستا محهمه د خه ریکی خواردنی هه لّوا بوو ، سینییه که م به توندی گرت «په ريسا» سینییه کهی کیشا و من به رم نه ده دا . نیگامان که وته یه ک . «په ريسا» گوتی : «به ریده ئیدی به سه » و پۆیشت . ئه وه جوانترین پرسته بوو ، که تا ئه و کاته بیستبووم .

هه ستم پی نه کرد هه لّواکه شیرین بوو یا سویر .

شه و کارمان کرد . خه و له چاوانم زپا بوو . شادمان بووم که شه و له ویم . شه و بوو و ته نیا دهنگی قه لّم مووی وه ستا محهمه د بوو ، که بیده نگی ژوره کهی ده شکاند . له قوولایی شه و یه کیک ئاوازیکی خه مینی ده گوت . دۆغام ساف ده کرد و ده چوومه قه راغ دهستی وه ستا محهمه د ، دۆغاوه که م ته واو بوو ، ته شتیکم گیچ گرت وه بۆ ژیر ده سشووبیه که هه لقه ندرابوو .

گیژ بووم ، ماندوو بووم ، سه رم هه ر کاسه کاسی ده هات . ده نکه شه مچه یه کم شکاند و خسته مه نیوان پیلّوی چاوه کانم ، که پیکه وه نه نووسین ، به لّام ئه وه چاره نه بوو ، خه وم لیکه وتبوو . وه ستا محهمه د وه خه به ری هینام و زۆر به



پووخۆشی دواندمی. زگی پیم سووتا. دهستهکانم له نیو گێچدا مابوونهوه. گێچهکهی پێوه ویشک ببوو. وهستا محهمهد به تهشوی گێچهکاتی شکاند و دهستمی هینادهری. دهستمان له کار هه لگرت و ههر دوو کمان پیکه وه نووستین. وهستا پیاویکی خراپ نه بوو، به لام دایکم ههر دهیگوت: «وریای خۆت به، منداڵ به ته مه نی ئیوه وهک کچی عازهب وایه و ناپاکیش نۆرن.»

پۆژیکیان کاتی پۆژئاوابوون که له کار دهگه رامه وه، تووشی یه کیک له هاو پوله کانم بووم. گوتی که دهیههوی پروا بۆ دانیشسه را. له پۆلی نو را وهریان دهگرت و مانگانه 68 تمه نیان دهدا و دوای دوو سالان ده بوو به مامۆستا. چوار پۆژ زیاتری نه مابوو بۆ تاقیکاری. مه سه له که م له گه ل وهستا محهمهد باس کرد. گوتی: «عه یبی نییه. ئه تو برۆ، یه حیا دینمه وه.» تاقیکاری ته واو بوو. کۆتیکم کپی به پینچ تمه ن و شه لوار ی پاریشم له ژیر دۆشه که دا راخست، که ئوتوو بگری. خالم سه عاته که ی خوی پی دابووم، که ئیدی کاری نه ده کرد. له دهستم کرد. قژم چاک کرد و چوممه حه مام. کلاشه کانم سپی کرده وه و جووتیکیشم گۆره وی کپی و بایی قرانیک رۆن بادامم کپی و له سه رم هه لسوو. له بهر ئاوینه راوه ستابووم، که دایکم منی دی، نار ههت بوو و به توندی گوتی:

«ئه گهر کچ بای پووت سوور ده کردین. شوکر بۆ خوا که کچ نه بووی»

له حه وشه که تپه پ ده بووم، دایکم به ژنه جیرانه که مانی ده گوت:

«مالوویزان و چاره پهش بووین. کورمان بوته ژینگول.»

له مالی چوممه ده ری به مه به سستی سهردانی وهستا محهمهد، که هیشتا له مالی سارف خان کاری ده کرد. «هه ق به وهستا بوو که دهیگوت: خوا نه کا چه کوچی به نایی له مالیک گیر بکا. ئیدی دهسته بردار نییه.» وهستا محهمه دیش چه کوچه که ی له مالی سارف خان گیری کرد بوو.

یه حیاش له وی بوو. هاتبووه لای وهستا. دهستی له نیو دۆغاوی گێچ بوو، ههر که منی چاو پیکه وت گوتی: «ئاخره که ی خویندنت فیڕ نه کردم»

گوتم:

«دەمەهەوئ بېم بە مامۆستا.»

گوتی: «زۆر باشە. خۆبندیش فێری من بکە.»

وەستا گوتی: «یاللا، تاقانە، ئیستا قەرە لە قەرە ی ئیمە نادە.»

پرووی لە یەحیا کرد و لە حالیکدا ئیشارە ی بە من دەکرد گوتی:

«شای بە سەپان ناگرێ.»

بە هیوای دیتنی «پەریسا» هاتبووم، بەلام لەوئ نەبوو. هیچکام لە منداڵەکان لەوئ نەبوون.

وەستا بە پیکەنینەوێ گوتی: «سەعات چەندە؟»

گوتم: «سەعاتەکەم نوستوو.»

گوتی: «پۆن دانت کړیو؟ بیگۆرە بە کەله بابێک.»

سارف خان دەیههویست دەستخۆشانه بدات بە من. بیست تمەنی دا بە من، کە بپۆم وردی بکەمەوێ. پۆیشتم وردم کردوێ و پازدە قرانی دەستخۆشانه دا بە من. وەرم گرت و پۆیشتم. زۆرم شەرم کرد لەبەر خۆمەوێ دەمگوت:

«بریا وەرم نەگرتبایە.»

دلّم هەر لە لای مائی «پەریسا» بوو. شەوانە هەنگاو بە هەنگاو لە میشکەدا پیاسەم دەکرد. لە شەقامەکان تیپەر دەبووم و دەگەیشتم بەر دەرگای مالهەکیان. دەرگام دەکردهوێ، دەچومە ژوورئ، دەچومە ژوورەکە ی کە بۆخۆم پەنگم کردبوون. ژووری منداڵەکان. لەبەر خۆمەوێ دەمگوت:

«ئیستا لە کوئیە، ئیستا لە کوئ نوستوو.»

لە میشکەدا دەمدیتەوێ. لەسەر سەری پادەوێستام تیر سەیرم دەکرد. لەخۆم بە حەیفم دەزانی کە دەستی لیبەم. چەندەم پیخۆش بوو دەست بە زولفەکانیدا بێنم. دیسان لە سەرپاوە شەقامەکانم دەپیوا و مالهەکەم دەدیتەوێ. کیوی ببووم و پووم لە دەشت و چۆلەوانی دەکرد. پۆژیکیان لەسەر کانیویک دانیشتبووم یەکیک لەوئ بوو، شمشالی لیدەدا. لەگەڵ ئەو بوومە دۆست، ناوی حوسین بوو. کورپکی باش بوو. لە ماوێهەکی کەمدا



شمشالی فێرکردم و زۆریش لەوی چاکترم لێدەدا و حوسین دەبگوت:
 «نەهێنێیەک لە شمشال لێدانهکەتدا هەیه، کە تا ئێستا نەم بیستوو». شەوانە دەچوو مە پەشت مائی سارف خان و شمشال لێدەدا. لە تەنیشت مائی سارف خان کتیب فرۆشییەک هەبوو. دەچوو مە ئەوی هەتا «پەریسا» ببینم، بەلام «پەریسا» دیار نەبوو.

لە دانیشسەرا (پەیمانگای مامۆستایان) قەبوول بووم. سەرەتای مانگی رەزبەر بوو. ساخ بوومەوێ کارێک بکەم و ئەو مەسەلەیه یەکلای بکەمەوێ. نامەیهکم بۆ «پەریسا» نووسی لە پاکەتێکی بچووکم هاویشت. لە تەنیشت مالهەکیان چاوهروان بووم هەتا هاتەدەرێ. جلی قوتابخانەیی لەبەردابوو و چەند کتیبێکی لەبن پیلیدا بوو. هەروا تەرپوتازە و هەمان بۆن عەتر وەک کۆتێرێک، دلم داخووریا و لاقم سست بوو: «بۆم یا نەرۆم». یەکەم جار بوو ئاخر جارێش بوو. دوور و نزیک بەدوایدا پۆیشتم، تا لە کۆلانیکی چۆل لە هەل کەلکم وەرگرت. نامەکم لەسەر کتیبەکانی دانا، گەراییەوێ. چاوهکانی غەریب بوون، ئاشنا نەبوو، کیوی ببوو. نامەکی بە روودادام و بە توورپەییەوێ گوتی: «بێ دایک و باب، خویپی، حەمال». لە جیی خۆمدا وشک بووم. بۆ یەک چرکە مردم و لەشم سارد بووێوێ. نامەکم هەلگرتەوێ رویشتبوو.

بابم دەبگوت موسیقی حەرامە، بەلام من نەمدەتوانی بێ شمشالەکم بژیم. جارێکیان بابم لە پەشت دەرگا راوهستابوو و گوئی لە شمشالەکم پراگرتبوو، بەسەری پەنجەوێ و بە ئەسپایی هاتبووێ ژوورێ. لەپێدا ئەوم لە بەرامبەر خۆمدا دی، ویستم شمشالەکم بەشارمەوێ، بەلام لە روخساریدا پەشیمانی و خەم دیار بوو. گوتی: «لێدە لێدە، وەک مەجنون لێدە دەی. شمشال ئی حەزرتی داوێدە و باشی لێداوێ». ئەو سالە لە حەوت دەرسان کەوتم.

